

РОМАНТИКАТА ПРЕЗ ПОГЛЕДА НА ИСЛЯМА

الرومانسية في الإسلام باللغة البulgارية

Абд Ер-Рахман бин Абд Ел-Керим Еш-Шиха

د. عبد الرحمن بن عبد الكريم العشيبة

ПРЕВОДАЧ

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

& ЕМИН ГОЛЕВ

РЕДАКТОР

МУХАММЕД РАМАДАН & РАМЗИЕ РАМАДАН

ISLAM LAND ...
GROW GOODNESS
BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN 1 3 0 LANGUAGES

 ISLAM LAND

 ISLAMLAND.COM

 ISLAMLANDWEB

С името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния!

Слава на Аллах, Господаря на световите, мир и благослов над Мухаммед, неговото семейство и всичките му сподвижници.

Имайки предвид, че ще се говори за ислямската романтика, то непременно Мухаммед /саллеллаху алейхи уе селлем/ ще е този, за който ще говорим поради факта, че е Пратеник изпратен към всички хора. За да ги научи на законите на Аллах и да взимат за основа неговото поведение, защото той е прекрасен образец за мюсюлманите, които са задължени да го следват и да му подражават в примера му, следвайки повелята на Аллах в която казва:

„Пратеника на Аллах е прекрасен образец за вас, за всеки, който се надява на Аллах, и на Сетния ден и често споменава Аллах.“ (Ел-Ехзаб:21)

Пратеникът е вестител от Аллах, затова не е прикрил нито едно дело за мюсюлманите от неговия живот. Няма нито малко, нито голямо, нито лично, нито обществено дело, освен да се е разбрало, разпространило между тях и предало от поколения на поколения. Поради факта, че това са неговите думи и действия, а действията му са постановления и закономерности, чрез които мюсюлманина се запознава с религията си, която го води към обичта на Аллах, задоволството Му и Неговия Дженнет.

Кажу: “Ако обичате Аллах, последвайте ме и Аллах ще ви обикне, и ще опрости греховете ви.” (Али Имран:31)

Наистина от основата на Исляма е обичта, която те кара да се покоряваш на Този, Когото обичаш, да вършиш това,

което ти повелява, да изоставяш онова, което ти възбранява и да се опитваш според възможностите си да се доближаваш все повече до Него, като вършиш нещата, които обича. Най-великата и знаменита обич е обичта към Всевишния Аллах, чрез която се осъществява правилното насочване на мюсюлманина, като това е причина да се избави от егоизма, да прогресира с чувствата си и да се издига чрез тях. Полага обич, милост и любов към създанията на Аллах, без да очаква нещо в замяна от тяхна страна и да се избави от себелюбието си, което е базирано единствено върху собствената полза и изгода.

След това идва мястото на обичта към Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/. Искрената обич, която е преди обичта към собствената душа, богатство и деца. И това е, защото той е причина за напътствие и показател към Аллах и към Неговата правилна религия, която Той направи да е спасение от огъня и причина за влизане в Дженнета за този, който я последва. Именно заради силното обожание, подчинение и смиреност към своя Господар, Мухаммед /саллеллаху алейхи уе селлем/ е заслужил това високо място и тази извисена степен, с която го е удостоил Аллах. Казва Всевишния Аллах:

Кажи: “Ако вашите бащи, синове, братя и съпруги, и родът ви, и имоти, които сте придобили, и търговия, за която се плашите от застой, и жилища, които харесвате, са ви по-любими от Аллах и от Неговия Пратеник, и от борба по Неговия път, то чакайте, докато Аллах даде Своята повеля! Аллах не напътва нечестивите хора. (Ет-Теубе: 24)

А що се отнася до този, който твърди, че Исляма е религия на строгостта и грубостта, то той е сбъркал и се е отдалечил от истината. Исляма е всеобхватна религия, т.е.

не е изпуснала нищо, било то малко или голямо в живота на мюсюланина. Независимо дали касае материалното или духовното, Исляма дава правилната насока и поставя всяко нещо на правилното му място. Исляма не е религия единствено и само на убежденията, постановленията и поведението. Нещо повече- той е религията на любовта, според широкото и разбиране в Исляма прояваваща се в обич, милост, състрадателност, добротворство, нежни чувства, извисено поведение, и висша форма на взаимоотношения с всички създания, които обкръжават човека в тази вселена. В никакъв случай не се проявява единствено и само във взаимоотношенията от думи и действия между мъжа и жената. Не е от Исляма да си с добро поведение единствено спрямо този, когото обичаш и да си с лошо такова спрямо останалите. Поради тази причина ще изброим част от качества и нравите на мюсюлманина, за да се изясни разбирането за любовта в Исляма и че тя е към всичко, което го заобикаля.

Абд Ер-Рахман бин Абд Ел-Керим Еш-Шиха

www.islamland.com

Нравът на мюсюлманина

- Мюсюлманинът е този, от когото хората са спокойни за самите тях, за богатствата си и за имуществото си, заради думите на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/:

„Да ви известя ли кой е вярващия? Това е този, от когото хората са в сигурност за самите тях и за богатствата си, а мюсюлманина е този, от чиято ръка и език хората са в безопасност.“
(Предаден от Ахмед и ибн Хиббан, достоверен.)

- Освен това, мюсюлманинът е и този, който обича доброто и го разпространява сред хората, стремейки се да достигне до тях без да очаква отплата за това. Казва Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/:

„Предпазвай се от забранените неща и ще бъдеш най-набожния човек. Задоволи се с това, което Аллах е заделил за теб и ще бъдеш най-богатия човек. Отнасяй се добре към съседа си, за да си вярващ. Обичай за хората това, което обичаш за себе си, за да си мюсюлманин.“ (Ахмед и Тирмизи, добър)

- Мюсюлманинът е този, който е справедлив със себе си, обществото, дори с враговете си и не съди никого за грешките на другия. Когато Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ изпращаше войска срещу съдружаващите, които му вредяха и го прогониха от дома му, убиваха сподвижниците му и наказваха онези, които го следваха, той се обръщаше към водача на войската казвайки: *„Отивайте с Името на Аллах!“*- а след това се споменава също в хадиса и следното: *„Не убивайте*

дете, нито жена, нито възрастен човек, не затрупвайте извори, не отсичайте дърво, освен дърво, което ви пречи за сражение или е преграда между вас и съдружаващите, не отсичайте органите на хората и животните, не коварствайте и не мамете в пляката., (Бейхаки)

- Мюсюлманинът е този, който опазва околната среда, която го заобикаля и тварите, които са в нея, като е против те да бъдат измъчвани.

Веднъж минаха с едно магаре край Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/, което имаше белег от жигосване по лицето, и тогава той /саллеллаху алейхи уе селлем/ каза:

„Нима не е достигнало до вас, че аз проклев този, който жигосва животното по лицето или го удря по лицето?!“ (Ебу Дауд, достоверен.)

- Отнася се към тварите с нежност и милост, както казва Айша /радийеллаху анха/:
„Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ лично пълнеше съда за вода, от който котката пиеше.“

- Опазва птиците, като не ги плаши и не ги лови, освен когато има нужда от това. Казва ибн Мес'уд /радийеллаху анху/:
„Бяхме заедно с Пратеника на Аллах /саллеллаху алейхи уе селлем/ по време на едно пътуване, и той се отстрани от нас заради нужда. След това ние видяхме една птица- мухоловка с две малки и отнехме малките и, а тя започна силно да размахва криле. Тогава Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ дойде и каза: - „Кой раздели тази птица от малките и? Върнете и ги!“

В друг случай видях мравуняк, който бяхме изгорили и

каза: „Кой изгори това?“ Отговорихме: „Ние.“ Каза: „Не подобава да наказва с огън никой, освен Господарят на огъня.“ (Ебу Дауд, достоверен)

- Мюсюлманинът опазва обществените места и пътищата, като не ги замърсява и не възпрепятства използването им .

Казва Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/:
„Предпазвайте се от две проклети неща (неща, които предизвикват проклятието на хората): Облекчаването по нужда по пътищата на хората и до техните места за отдих.“ (Ебу Дауд, достоверен)

- Нещо повече, мюсюлманинът е този, който премахва всяко нещо, което е във вреда на хората, заради словата на Пратеника /саллеллаху алейи уе селлем/:

„Премахването на пречка от пътя е садака (милостиня).“ (Ебу Дауд)

- Мюсюлманинът опазва това, което има полза за околната среда и за хората, като например дърветата, заради думите на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/:

„Не отсичай дърво, което дава плодове, не убивай животно, без да имаш нужда от това и се предпазвай от това да вредиш на вярващ.“ (Ебу Дауд)

- Мюсюлманинът е този, който призовава за опазване на околната среда, като подтиква засаждането на дървета и зеленина, заради думите на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/:

„Ако настъпни Часа (края на света) и някой от вас има в ръката си палмова клонка, ако успее, то нека да я засади.“ (Бухари)

- Мюсюлманинът е този, който опазва водите, като не ги замърсява. Казва Джабир /радийеллаху анху/:

„Пратеника на Аллах /саллеллаху алейхи уе селлем/ забрани да се уринира в застояла вода.“ (Муслим)

- Труди се да подсигури вода на всеки нуждаещ се, заради думите на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/:

„Мюсюлманите са съдружници в три неща: в храната, водата и огъня.“ (Ебу Дауд)

- Труди се също и да опази източниците на вода развивайки ги, за да се възполза от тях общността от хора, животни и растения, като не я прахосва и разпилява без да има нужда, заради думите на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ отправени към Сеад по време на Абдест:

„Какво е това прахосване?!“ Сеад отговори: „Нима в абдеста има прахосване?!“ А Пратеника/саллеллаху алейхи уе селлем/ отговори: „Да, та дори да си при течаща река.“ (Ибн Мадже, добър).

Следването на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ е убеждение, което е част от вярата на мюсюлманина. И това е поради факта, че ни е заповядано да следваме Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/, и че той е пример за съвършения нрав в пълния смисъл на тази дума, заради висшата си степен на взаимоотношение с всяко едно от създанията, което го заобикаля. Мюсюлманинът вярва в следването на Пратеника с.а.с. и се стреми да прилага неговия пример във всеки аспект от своя живот, търсейки задоволството на Аллах.

Казва Всевишния Аллах:

Кажси: “Ако обичате Аллах, последвайте ме! И Аллах ще ви обикне, и ще опрости греховете ви. Аллах е Опрощаващ, Милосърден.” (Али Имран: 31)

Това е Исляма

Обичта към всяко нещо, което Аллах е сътворил се осъществява, чрез прилагането на повелите на Аллах. Така, както се съживява тялото чрез храната и водата, също така душата се съживява чрез религията. Именно тя ни извисява към света на превъзходството и ни отдалечава от света на животинското и сладострастията, възпитава чувствата ни и изостря нашите усещания. Това е Исляма.

В тази книжка ще разгледаме една страна от живота на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/, а именно романтичната, която се изявява към неговите жени, понеже изпращането му като пратеник е едно прекрасно сияние над целия свят, и в частност над жените . Защото той /саллеллаху алейхи уе селлем/ издигна тяхното място, направи задължително уважението към тях и премахна гнета, упражняван върху тях. Жените преди Исляма бяха изолирани от социалния живот, както ни описва за това Омар ибн Ел-Хаттаб /радийеллаху анху/- водач на вярващите и праведен халиф на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ с думите:

„Наистина по време на невежеството не зачитахме жените за нищо, докато Аллах не низпосла по отношение на тях това, което низпосла, и не отреди дял за тях.“ (Бухари и Муслим)

Когато се появи Исляма, повелите относно жените бяха ясни и беше пояснено, че от добротворството на мъжа и от пълнотата на благородния му нрав е да се отнася по най-добрия начин към жената\ите.

В тази връзка Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/
казва:

**„Най- добрия измежду вас е този, който е най-добър
към съпругата\гите си! „ (Хаким, достоверен)**

И така, за жената в Исляма бе отредено извисено
място и висока позиция, която не е дадена нито на мъжете,
нито на жените от другите общества. Пратеника
/саллеллаху алейхи уе селлем/ обичаше жената дори само в
качеството си на човек. Той /саллеллаху алейхи уе селлем/
казва:

**„Заобичани за мен от вашия земен свят са жените и
парфюмите, а най-голямата ми радост беше сторена
да е в намаза (молитвата). (Бейхаки)**

Това е обич обвита с нежност, любов и състрадание,
защото Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ казва:

„Отнасяйте се към вашите жени с добро.“ (Муслим)

Той /саллеллаху алейхи уе селлем/ повелява да се
съхраняват правата и, а не да бъдат потъпквани, да се
отнасят с нея по най-добрия начин, да я почитат и да не я
унижават, както казва Пратеника /саллеллаху алейхи уе
селлем/ :

**„ ... не почита жените никой, освен благородния, и не
ги унижава никой, освен подлеца.“ (Суйюти).**
Призовава вярващите да се отнасят с нежност към нея и да
я уважават. Казва Пратеника /саллеллаху алейхи уе
селлем/:

**„Наистина вярващите с най- пълната вяра са онези,
които са с най- добрия нрав, а най-добрите сред вас са**

онези, които са най-добри към техните жени.”
(Тирмизи, Достоверен)

Поставянето на жената на нейното място, което беше възбранено за нея преди Исляма, направи тя да е равна с мъжа във всяко едно отношение, освен това, от което я ограничиха повелите на Аллах като наследство, свидетелство и т.н., за които има доказателство и я направи подобие и подкрепа на мъжа. Казва Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/:

„Наистина жените са подобия на мъжете.“ (Ебу Дауд)

Нещо повече Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ я направи да е най- превъзходното нещо, което Аллах е дал на този свят като казва:

„Земния свят е наслада, и най- добрата наслада на този свят е праведната жена.“ (Муслим)

Той /саллеллаху алейхи уе селлем/ направи жената да е ключа към щастието на този свят казвайки:

„Четири неща са от щастието: праведната жена, просторното жилище, праведния съсед и спокойното издливо животно.“ (Тирмизи)

Той /саллеллаху алейхи уе селлем/ направи праведната жена да е половината от вярата на мъжа, която е причина за насочване на нейния съпруг в правилната насока, като казва:

„Когато човек се ожени , тогава той е изпълнил половината от религията си, затова нека се бои от Аллах в останалата половина.“ (Бейхаки)

Така, както Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ заобича жената като човек, също я заобича и като майка, като направи задължително уважението, послушанието, грижата и заинтересоваността от нея, и направи това да е причина за влизането в Дженнета.

Дойде Джрахимету-с-Селеми при Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ и му каза: „О, Пратенико на Аллах, желая да се сръжавам, затова дойдох да се посъветвам с теб.“ Каза /саллеллаху алейхи уе селлем/: „Имаш ли майка?“ Отговори: „Да.“ Каза: „Бъди до нея, защото Дженнета е под нейните крака.“ (Несаи, достоверен)

Той /саллеллаху алейхи уе селлем/ направи така, че тя да бъде преди бащата като почит, заради заповедта от Пратеника на Аллах /саллеллаху алейхи уе селлем/ към човека, който го попита казвайки: „О, Пратенико на Аллах, кои хора имат най-голямо право да бъда до тях?“ Отговори: „Твоята майка.“, Рече: „След това?“, Отговори: „След това твоята майка.“, Рече: „След това?“, Отговори: „След това твоята майка.“, Каза: „След това?“, Отговори: „След това твоя баща.“ (Бухари)

Така както Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ обичаше жената като съпруга, не по-малко я обичаше и като дъщеря. Казва Айша /радийеллаху анха/:

„Не съм видяла никой да прилича по улеснение, начин на действие и напътствие (леснина, методика, добро състояние от смиреност и покорност към Аллах, добро поведение, нежни думи, спокойствие и уважение) с Пратеника на Аллах в ставането и в сядането така, както Фатима-дъщерята на Пратеника на Аллах

/саллеллаху алейхи уе селлем/. Разказва (Айша): „Когато тя влезеше при Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/, той ставаше, целуваше я и я канеше да седне при него, а когато той /саллеллаху алейхи уе селлем/ влезеше при нея, тя ставаше, целуваше го и го канеше да седне при нея...“ (Тирмизи)

Това е възвисеното взаимоотношение към всички хора, но към жените то е по- специално. Изцяло произлизащо от Божествените напътствия за всички мюсюлмани, а именно с доброта, нежност, уважение и съчувствие към тях. Казва Всевишния Аллах:

„...И живеете с тях, както подобава. А ако сте ги възненавидили, то може и да възненавидите нещо, а Аллах да е вложил в него много добро.“ (Ен-Ниса: 19)

Казва ибн Кесир в тълкуването на този аят: „Това означава, че трябва да разкрасите словата си за тях, да подобрите делата си към тях и вашия външен вид според силите ви по същия начин, както и вие обичате да получавате това от тях.”

Както казва Всевишния:

„И жените имат същите права, каквито и задължения съгласно обичая...“ (Ел-Бакара: 228)

Сподвижниците на Пратеника на Аллах /саллеллаху алейхи уе селлем / се надпреварваха в прилагането на този план и придържането им към Господските наставления. Поради тази причина един от най- висшите духовници на тази общност Ибн Аббас казва: „Аз се разкрасявам за съпругата си, така както тя се разкрасява за мен, и ако желая да се издигнат моите права,

то съм длъжен да отдам нейните права, защото Всевишния Аллах казва:

„И жените имат същите права, каквито и задължения съгласно обичая...“ (Ел-Бакара: 228)

Наставление на баща- мюсюлманин към неговия син в нощта на женитбата му

Наистина романтиката, добрите взаимоотношения, нежността и търпението към другия за праведния мюсюлманин са в основата на житейския му път. Следва го, прилага го и работи с него осъществявайки повелите на Аллах. Именно заради това един от видните Ислямски учени наставлява сина си в нощта на неговата сватба, и го научава на правата и задълженията към съпругата му казвайки:

„Ей, синко, ти няма да постигнеш щастие в твоята къща, освен чрез десет качества, които е нужно да придобиеш, предоставяйки ги на съпругата си. Запомни ги добре и се придържай към тях:

Що се отнася до първото и второто:

- Наистина жените обичат ласките и изтъкването на любовта към тях, затова не бъди стиснат към съпругата си в тази насока. Ако ти не проявиш тези неща към нея, ще направиш невидима преграда от безразличие и ще отслабиш любовта помежду ви. Запомни го от мен и постоянствай в него!

Що се отнася до третото:

- Наистина жените мразят строгите и твърди мъже и злоупотребяват със слабите и нежни мъже, затова използвай всяко качество където му е мястото. Това най-силно подбужда любовта и носи най-много спокойствие в брака!

Що се отнася до четвъртото:

- Наистина жените обичат от мъжете това, което мъжете обичат от тях, като нежни думи, добър външен вид, чисти дрехи и добра миризма, затова бъди във всяко положение по този начин!

Що се отнася до петото:

- Наистина къщата е кралството на жената, в него тя чувства, че е седнала на трона си и че тя е господарката в него, затова да не си посмял да разрушиш това кралство, в което живееш и да не си посмял да я отдалечиш от нейния трон. Ако го направиш ще отнемеш нейната власт, а за владетеля няма по-голям враг от онзи, който му отнема властта, та дори явно да показва друго!

Що се отнася до шестото:

- Наистина жената желае да спечели мъжа си, но без да губи семейството си (родителите си), затова се предпазвай да поставяш себе си и семейството и в една везна. Тогава ще си или ти, или семейството ѝ, а ако те избере за сметка на нейното семейство тя ще потъне в тъга, и враждебността и ще се пренесе в твоя живот, съпътствайки те всекидневно!

Що се отнася до седмото:

- Наистина жената е създадена от извито ребро и това е тайната на красотата и на привлекателността и, но в никакъв случай не е неин недостатък.

„Нещото, което прави вездата красива е извитостта.“ Затова не я съди непрестанно всеки път, когато тя сгрещи опитвайки се да изправиш кривината. Тя

може да се счупи, а счупването в този случай е развода. Но също така не я оставяй, когато тя греши, та да се увеличи кривината ѝ, и да се удиви сама от себе си, чрез което да престане да вижда за нужно да ти се подчинява, а винаги бъди умерен спрямо нея в тези две неща!

Що се отнася до осмото:

- Наистина в природата на жените е заложено да са неблагодарни към мъжете си и да оспорват одобреното. И ако ти вършиш добро към една от тях в продължение на години, след това постъпиш лошо с нея, тя ще каже: “*Никога не съм видяла от теб нещо добро!*” Затова нека това нейно поведение не е причина да я мразиш и отбягваш. Ако ти намразиш в нея това поведение, ще намериш друго, от което ще си доволен!

Що се отнася до деветото:

- Наистина жената преминава през периоди, в които чувства телесна слабост и душевна умора. Дори Пречистия Аллах я освободи от задължения, през тези периоди, като я освободи изцяло от молитвата- намаз, и и предостави отсрочка за говеенето, докато тя се възстанови. Затова бъди възпитан към нея в тези положения. И така, както пречистия и Всевишен Аллах я улесни в нещата, които ѝ е заповядал, по същия начин и ти я улесни в твоите желания, нужди и повели!

Що се отнася до десетото:

- Знай, че жената е като пленница при теб, затова бъди милостив към нейното пленничество и бъди до нея в слабост, за да бъде тя най-добрата наслада за теб и най-добрия ти партньор!

Наставлението на една майка мюсюлманка към нейната дъщеря в нощта на женитбата ѝ

Така, както мъжете имат принос в ислямската романтика, също така и жените имат такъв, като повеляват доброто съжителство и добрите взаимоотношения на съпругата към съпруга ѝ. Като пример ще дадем- Умму Ийяс бинт Ауф ибн Алем Еш-Шейбани. Когато Амр ибн Хаджер се сгоди за нейната дъщеря и настъпи време за женитбата, майката се усамоти с дъщеря си, като и даде наставления, чрез които ѝ поясни основите на щастливия семеен живот и задълженията, които тя има към съпруга си, казвайки ѝ:

- Ей, дъще! Ако можеше да си позволя да не те наставлям, поради доброто възпитание, което ти дадох не бих те наставлявала, но това е напомняне за небрежния и помощ за разумния. Ако една жена нямаше нужда от съпруг, то нейните родители щяха да са най-щастливите и най- богатите хора, поради силната им нужда от нея. Но жените са създадени за мъжете, и мъжете са създадени за жените.

- Ей, дъще! Ти напускаш средата, в която израстна, и от която произлизах, за да се пренесеш в непознато за теб гнездо и да се събереш с човек, с който не си свикнала. Чрез властта си над теб, за теб той става наблюдател и владетел. Затова бъди за него робиня, за да стане и той за твой роб и помощник, и спазвай десет неща, за да са ти от полза:

Що се отнася до първото и второто:

- Бъди смирена към него със задоволство, добро послушание и подчинение.

Що се отнася до третото и четвъртото:

- Контролирай неговите очи и нос. Или иначе казано нека не виждат неговите очи в теб нищо лошо, и нека помирихва неговия нос от теб само приятна миризма.

Що се отнася до петото и шестото:

- Съблюдай времето му за хранене и сън. Наистина чувството на глад е изгарящо и усещането за сън предизвиква гняв.

Що се отнася до седмото и осмото:

- Опазване на богатството му и доброто отглеждане на децата му. Нещото, което владее богатството е правилното му разпределяне, а нещото, което владее семейството е добрата грижа за него!

Що се отнася до деветото и десетото:

- Не се опълчвай на неговата повеля и не разпространявай тайните му! Защото ако измениш на неговата повеля ще разпалиш гнева му, а ако разпространиш тайните му, ти няма да си в сигурност от неговата измяна! И накрая, не се радвай пред него, когато е угрижен и не бъди тъжна пред него, когато той е щастлив!

От всичките тези неща става ясно голямото място и възвисената степен, която е отредена на жената под сянката на Исляма. Всички тези неща са отговор за този, който казва, че Исляма угнетява жената. Как би могъл да угнетява и подтиска правата и Онзи, Който я обича и е

направил голяма част от напътствията му да са съобразени с нея и с нейните грижи?!

Това е нещото, което ще ти се изясни посредством тази малка книжка, уважаеми читателю. В нея ще погледнем романтичната страна от живота на милостивия и насочващ ни по правия път Мухаммед, към неговото семейство. Ще видим как това, че е вестител на религията и водач на общността не му попречи да се грижи за семейството си и да описва тази грижа с малобройни думи, носещи обаче дълбоко значение и наставление, правейки ги завет за неговата общност казвайки:

„Най- добрият от вас е най-добрия за своето семейството, а аз из между вас съм най-добрия за своето семейството.“ (Бухари)

Добротата на мъжете се измерва според добротата им към техните семейства и доброто съжителство с тях, което е причина за обич и милост. В тази връзка най-добрият човек е Мухаммед /саллеллаху алейхи уе селлем/, а причината за това беше съвършеният му нрав и качества, които проявяваше като обич, милост и добро отношение към всички хора и най-вече към неговото семейство. Това, което доказва тези думи е момента, в който беше спуснато знамението, което предоставя избор на неговите жени дали да останат с него или да се разведат. Причината беше, че те потърсиха от него препитание, което бе извън възможностите му. След низпославането на знамението те ибраха да останат с него, изоставиха земния живот и украшенията му и се задоволиха с това, което Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ бе избрал за себе си от нещата нужни за преживяване. Казва Айша /радийеллаху анха/: „Когато на Пратеника на

Аллах беше повелено да даде избор на съпругите си, започна с мен като каза:

„Ще ти спомена едно нещо, затова не избързвай, докато не се посъветваш с родителите си.“ Каза Айша: „Той много добре знаеше, че родителите ми нямаше да ми повелят да се разделя с него.“ След това каза: „Всевишния и Велик Аллах каза: „О, Пратенико, кажи на своите съпруги: “Ако сте пожелали земния живот и неговата украса, елате да ви дам [задължителната плата] и да ви освободя с добро! А ако сте пожелали Аллах и Неговия Пратеник, и Сетния дом, то Аллах е приготвил за благодетелните сред вас огромна награда.” (Ел-Ехзаб: 28,29)

Казах: „За какво да се съветвам с родителите си? Наистина аз желя Аллах, Неговият Пратеник и Сетния дом.“ Айша р.а. продължи казвайки: „След това всички жени на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ направиха това, което направих аз.“ (Муслим)

Това тяхно решение доказва обичта, задоволството и придържането им към Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ поради това, което са намерили в него като прекрасен нрав, нежнос, добро отношение, обич и състрадание. Неща, които бяха обгърнали всички тях и които бяха причина да се убедят, че няма да намерят това при друг, освен при него. Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ имаше девет жени, които живееха при него щастлив и спокоен живот. Казва за него италианската писателка Laura Veccia Vaglieri в нейната книга „В защита на Исляма“ ,защитавайки го от тези, които го обвиняват в сладострасие:

- „Наистина Мухаммед наред с това, че през младежките си години, когато желанието е най- силно, и наред с това, че е живял в общество като обществото на арабите, в което женитбата като ценност е била изгубена, полигамията е била основа при тях, а развода е бил изключително лесен, той не се е женил освен за една жена – Хадиджа, която е била много по-възрастна от него. И въпреки това той в продължение на двадесет и пет години е бил искрен в обичта си към нея и не се е женил за друга, докато Хадиджа не починала, а Мухаммед вече бил на петдесет години.

Във всеки един от тези бракове е имало обществена и политическа причина. Това е така, защото той е целял, да изрази почитта си към тези жени, заради тяхната богобоязън, и установяването на добри отношения с част от племената, като по този начин е искал да отвори път за разпространението на Исляма. Изключение прави единствено Айша. Мухаммед се е женил за жени, които не са били нито девиси, нито млади, нито красиви (с изключение единствено на Айша). Дали наистина е бил човек на сладострастията?! Та той е бил човек, а не Бог! Желанието му за мъжко дете е нещото, което го е подтикнало да се жени отново, защото момчетата, които били родени от Хадиджа вече били мъртви. И така без да има големи доходи и наред с пробуждащата се старост в него, той поема грижа за огромно семейство, но наред с това, той винаги се придържа към равенството по отношение на всичките си жени и никога не прави разлика между никоя от тях. Той се е отнасял с тях вземайки за основа пътя на предишните пратеници като Муса и тези от тях, които нито един човек не е порицавал за това, че са се женели за повече от една жена. А дали причината за това не се крие в оскъдната информация,

която имаме за предишните пратеници, за техния живот и ежедневието?! Но що се отнася до Мухаммед, то ние знаем всяка една подробност от неговият семеен живот!“

Наистина Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ се счита за най-великата личност в историята. Личност, която има огромен принос в промяната на света, и за това свидетелстват справедливи и безпристрастни хора, които не са мюсюлмани, но са се задълбочили в изследването, влиянието и разпространението на учението на Мухаммед /саллеллаху алейхи уе селлем/. Подобно на тази е и истината, за която свидетелстват и други изследователи на Исляма. Ето какво казва Майкъл Харт в книгата си „Стоте най-влиятелни личности в човешката история“:

„Наистина избора ми Мухаммед да оглави първото място от поредицата ми- личности с най- голямо влияние над хората в света, може да изуми някои читатели, а други дори биха се противопоставили на това. Но той е единствения човек, който е успял да осъществи явен успех във всеки един аспект от религията и земния живот.“

Това нещо се потвърждава от бързото разпространение на неговия призив и големия стремеж при неговите последователи в следването на пътя му и полагането на усилия от богатия до бедния от тях, за разпространението на неговия суннет. Колко много са хората, които приемат неговата религия, и колко малко са хората, които излизат от тази религия!!!

Когато истината докосне желанието на сърцето и се слее с душата, става техен водач. Билял Ел-Хабеш, когато прие Исляма беше наказван с бичуване, беше поставян камък върху гърдите му и е беше влачен по улиците на

нагорещената земя в Мекка, за да се откаже от религията си. Но силното наказание не му надбави нищо друго освен твърдост, упорство и повтаряне на вечната дума „Един...Един...“

От тези примери също е и Сеад ибн Еби Уеккас, човек известен с уважението и почитта към майка си. Когато той прие Исляма неговата майка му каза: „Няма да се храня и няма да пия, докато умра! Тогава ще си платиш, след като хората започнат да ти казват: „Ей, убицецо на майка си.“, а той отговори:

„Не върши това мила мамо, защото аз няма да оставя тази религия за нищо.“

После тя прекара един ден без да се храни, и когато осъмна вече се беше изтощила. След това прекара още едно денонощие без да се храни и още повече отпадна. След това ѝ каза: „Знаеш ли мила мамо, кълна се в Аллах, дори да имаше сто души и една по-една те да излизаха, нямаше да оставя тази религия за нищо. Ако искаш храни се, ако ли не гладувай!“ И когато чу тези думи майка му вече започна да се храни.

**Отношението на Пратеника Мухаммед
/саллеллаху алейхи уе селлем/ към неговите
съпруги**

Великодушния Пратеник и страната на забавния му живот с неговото семейство:

Исляма подтиква мюсюлманина да отдаде правото на душата си, чрез позволеното забавление в рамките на законите на Аллах, за да премахне отегчението и скуката и да продължи да следва пътя си към Аллах –Аззе уе Джелл-с усърдност и активност.

Това е така, заради думите на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/: „ **Забавлявайте сърцата си от час на час.**“ (Сехауи).

Но условието за това е, забавлението да не надделява над другата страна и да не бъде обхванат живота на мюсюлманина от безполезни неща и да забрави причината заради, която е създаден. В началото на призива сподвижниците на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ си мислеха, че Исляма е религия на огромните усилия и няма място в нея за почивка, забавления и отмора по позволен начин. Казва Ханзале ибн Хузейм Ел-Ханефи:

**„Срещна ме Ебу Бекр и каза: „Как си? О, Ханзале!“
Отговорих: „Двуличник е Ханзале.“ Рече: „Пречист е Аллах, какво говориш?“
Отговорих: „ Когато сме при Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ и ни говори за огъня и Дженнета (Рая), като че ли го виждаме с очите си, а когато си тръгнем от Пратеника на Аллах /саллеллаху алейхи уе селлем/ и отидем при нашите съпруги, деца и богатства забравяме много.“**

Рече Ебу Бекр: „Кълна се в Аллах и ние се сблъскваме със същото.“ После отидохме с Ебу Бекр и влезнахме при Пратеника на Аллах /саллеллаху алейхи уе селлем/ като казах: „Ханзале е двуличник, о, Пратенико на Аллах.“ Пратеника на Аллах /саллеллаху алейхи уе селлем/ каза: „Какво е това?!“ Отговорих: „ О, Пратенико на Аллах, когато сме при теб ни говориш за огъня и Дженнета, до такава степен, като че ли го виждаме с очите си, а когато си тръгнем от теб и отидем при нашите съпруги, деца и богатства забравяме много.“ Каза Пратеника на Аллах /саллеллаху алейхи уе селлем/: „Кълна се в Този, в Чиято ръка е моята душа, ако постоянствате в положението, в което сте при мен и в споменаването на Аллах, Меляйкетата ще се здрависват с вас във вашите постели и пътища! Обаче о, Ханзале, Час по час (Каза го три пъти).“ (Муслим)

Но това мислене се измени, когато Исляма направи забавлението със семейството и вкарването на радост и щастие в него да е от религията. Няма нищо чудно в това, защото Исляма е всеобхватна религия, грижеща се за тялото, душата и разума. Казва Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/:

„Всяко нещо, което не е от споменаването на Аллах е забава и игра, освен ако е едно от тези четири неща: Ласките на мъжа към неговата съпруга, човек да дресира коня си, надпреварата с врага (преди сблъсък между двете войски) и обучението в плуване.“ (Есбахани, предава го Ен-Несаи с думите „Всяко нещо, в което няма споменаване на Аллах...“)

Също така това виждане се промени, заради одобрението от Пратеника на Аллах /саллеллаху алейхи уе селлем/, доказващо това. Казва Джабир ибн Семура: **„Пратеника**

/саллеллаху алейхи уе селлем/ не ставаше от мястото, на което отслужваше сутрешния намаз (молитва), докато не изгрееше слънцето. След това ставаше, а хората говореха, като споменаваха нещо от невежеството и се смееха на глас, а той се усмихваше.“
(Муслим)

И не само това, дори подчерта, че е задължително да се отдаде правото на развлечение и отмора на душата, а това се съдържа в думите, които Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ отправя към Абдуллах ибн Омар:

„Ей, Абдуллах, достигна до мен информацията, че ти си казал: „Кълна се в Аллах, ще говея всеки ден и ще отслужвам намаз всяка нощ докато съм жив!“ Казах: „Разбира се, о, Пратенико на Аллах.“ Отговори: „Не го прави. Говей и разговявай, отсужвай намаз през ноща и спи, защото ти имаш задължение към твоето тяло, имаш задължение към твоите очи, имаш задължение към своята съпруга и имаш задължение към своя гост.“ (Бухари)

1.Благородния Пратеник забавлява семейството си:

Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ се стараше да забавлява семейството си, да установи в семейната обстановка радостта и веселието, възползвайки се от всеки подходящ момент, за да прогони тъгата и скуката от своя дом. Казва Айша /радийеллаху анха/- съпругата на Пейгамбера /саллеллаху алейхи уе селлем/: „Влезнаха етиопците в джамията и почнаха да играят, а Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ ми каза:“ Ей, красавице, желаш ли да погледнеш към тях? “Отговорих: „Да“. Тогава той /саллеллаху алейхи уе селлем/ застана до вратата, а аз се долепих до него, поставих брадичката си на

неговото рамо и подпрях лицето си на неговата буза. Каза (Айша): „От думите им в този ден бяха: „Ебу-л-Касим е добър (Ебу-л-Касим е прозвище на Мухаммед). Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ каза: „Насити ли се.“ Казах: „Не бързай о, Пратенико на Аллах.“ След време пак се обърна към мен и каза: : „Насити ли се.“ Казах: „Не бързай о, Пратенико на Аллах.“ След това тя каза: “Аз не желяех да гледам към тях, но исках да покажа на жените колко държим един на друг.“

2.Благородния Пратеник и снизходителността му към семейството:

Неговия Господар го възпита по най- добрия начин и от природата на Мухаммед /саллеллаху алейхи уе селлем/ беше, че той не извършваше към никого нещо, което другия мрази. Правеше се, че не забелязва и си затваряше очите към част от нещата, които вършеха неговите съпруги, особено неща, които не бяха в противоречие с повелите на Аллах, за да не нарани чувствата им и да не пречупи душите им.

Казва Айша /радийеллаху анха/, че Ебу Бекр влезнал, докато две малки момиченца седели при нея в дните на Мина, удряли деф и пляскали, а Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ се бил покрил с дрехата си. В този момент Ебу Бекр ги смъмрил, а Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ открил лицето си и казал:

„Остави ги Ебу Бекр, това са празнични дни“, а това бяха дните на мина. Казва Айша /радийеллаху анха/: „Видях Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ да ме прикрива, а аз гледах към етиопците, които играеха в джамията. Тогава Омар ги порица, а Той //саллеллаху алейхи уе селлем/ каза: „Остави ги, те са в сигурност.“ (Бухари)

3.Благородният Пратеник, който осъществяваше щастието в семейството си:

От признаците на любовта, е търсенето на всяко нещо, което може да донесе щастие в сърцето на този, когото обичаш. Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ се старееше да спечели всяко нещо, което ще допринесе щастие в неговото семейство.

Казва Айша /радийеллаху анха/: „Играех си с момиченцата при Пратеника на Аллах /саллеллаху алейхи уе селлем/, а те искаха да преминат през него, за да стигнат до мен, като той се правеше, че им пречи и после ги пропускаше.“ (Муслим)

4.Благородния Пратеник играеше със семейството си:

Както наставленията на Исляма са към това което е в полза на духа и тялото, също така са и към това, което носи щастие и веселие в душата. Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ не пренебрегваше тази страна, а и отдаваше нужното право и принос, като се шегуваше със сподвижниците и семейството си, но говореше само истината. От нещата, които са известни е, че шегата е обичана за душата, прогонва скуката и отекчението, но при условие че е съгласно правилата поставени от Аллах, без лъжа в нея и без лошо отношение към някого. “ Казва Айша /радийеллаху анха/: „Един ден Пратеника на Аллах /саллеллаху алейхи уе селлем/ се върна при мен от погребение. Завари ме в положение на главоболие казвайки: „Ох, главата ми!“, а той каза: „Не, о, Айша аз трябва да кажа „Ох, главата ми!“ (т.е. аз имам по-голямо право от теб да кажа тези думи, защото твоето главоболие ще изчезне и ще оздравееш, а моето няма да изчезне заради приближаването на смъртта ми.) След това каза: „И какво е

това, което би ти навредило толкова, че да умреш преди мен, да те измия, облека в кефин, да ти кланям дженазе и да те погребат?!“ Казах: „ Като че ли те видях, кълна се в Аллах- да вършиш всичко това, което спомена, след това се върна в края на нощта вкъщи и седна с част от жените си в нея да си отпочинеш.” Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/се засмя , след това се прояви болестта от която почина.“ (Дарими, добър)

5.Благородния Пратеник и развлечението му със семейството.

Почти никога не отсъстваха нещата в живота на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/, чрез които душата отпочиваше. Той излизаше навън и се разхождаше със семейството си, като не го възпираше пророчеството, известяването и водачеството да обръща внимание на душевната страна. Айша /радийеллаху анха/ разказва едно нейно пътуване с Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/:

„... и когато настъпеше нощта, Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ се разхождаше с мен и си приказвахме...” (Муслим)

6. Благородния Пратеник се смееше на шегите на неговото семейството:

Смеха е заложен в човека и Исляма обръща внимание на това. Казва Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/: „Усмивката в лицето на твоя брат е садака (милостиня).“ (Тирмизи)

Така ни учи нашата религия, че на мюсюлманина подобава да е усмихнат, а не с мрачно лице, от което човека до него да се отвръщава. Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/

се смееше и разсмиваше околните, за да прогони отегчението по време на неговите сбирки и да всее атмосфера на радост и щастие. Той казва: „Не пропускай нищо от одобреното, дори и това да срещнеш твоя брат с усмихнато лице.“

7. Благородния Пратеник разпространява веселието в неговото семейство:

От поведението му /саллеллаху алейхи уе селлем/ беше, че той се заиграваше и веселеше хората около него. Разбира се за неговото семейство също имаше дял от радостта, ласките и веселието му, за да премахне отегчението и скуката от тях и да донесе щастие в техните души. Казва Айша /радийеллаху анха/:

„Дойдох при Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ с ястие, което бях сготвила за него, и казах на Сеуда – а Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ беше между мен и нея: „Яж.“, а тя отказа. След това казах: „Яж или ще ти омажа лицето с нея.“, а тя отново отказа да яде. Поставих ръката си в ястието и омазах лицето ѝ с нея, а Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ се засмя, премахна крака си от нея (т.е. премахна крака си от нея за да може тя да стигне до мен) и каза на Сеуда: „Омажи и ти нейното лице.“ И тя омаза моето лице, след което Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ се засмя. Мина Омар /радийеллаху анху/ провиквайки се „Ей, Абдуллах“, „Ей, Абдуллах.“, тогава Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ си помисли, че ще влезне и каза: „Станете и си измиете лицата.“ Казва Айша: „Не престанах да уважавам Омар, заради уважението на Пратеника на Аллах /саллеллаху алейхи уе селлем/ към него.“ (Ебу Яля, добър)

8.Благородния Пратеник и съпричастността му в щастието на неговото семейство.

От мъдростта му /саллеллаху алейхи уе селлем/ беше, че той се отнасяше и постъпваше с всеки един човек според начина, който е в съответствие с неговите интереси и насоки, при условие това да не е в противоречие с религията.

Предава се от Харидже ибн Зейд, че група хора влезли при баща му Зейд ибн Сабит р.а., и казаха: „Извести ни за част от характера на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/“! След това Зейд каза: „Бях съсед на Пратеника/саллеллаху алейхи уе селлем/, и когато слизаше откровение ме призоваваше и аз отивах при него, за да запиша онова, което беше низпослано. И когато говорехме за нещо от земния живот, той също говореше с нас. А заговорехме ли за отвъдното, той също се включваше в разговора, или пък когато станеше дума за храна и той беше с нас.“ (Бейхаки)

9. Благородния Пратеник и щастието му, когато неговото семейство беше щастливо:

Донасянето на щастие и радост в семейството е от признаците за добротата на един човек, към неговото семейство. Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ беше пръв в полагаането на усилия за допринасяне на радостта и щастието в неговото семейство. Казва Айша /радийеллаху анха/: „Пратеника на Аллах /саллеллаху алейхи уе селлем/ беше седнал, когато чухме смях, веселие и детска глъчка. Тогава той /саллеллаху алейхи уе селлем/ стана и видя една етиопка да танцува, а децата покрай нея да и се радват.“ Тогава рече: „О, Айша, ела и погледни.“ Отидох и поставих брадичката си на

рамото му и започнах да гледам към нея, според това което виждах между рамото и главата му, а той ми каза: „ Не се ли насити, не се ли насити.“ Аз казвах „Не“, за да видя колко държи на мен.“ Когато се появи Омар, хората се разпръснаха и разотидаха от нея, а Пратеника на Аллах /саллеллаху алейхи уе селлем/ каза: „Наистина аз видях как шейтаните от джиновете и хората се разбягаха от Омар.“ След това се върнах.“ (Тирмизи, достоверен)

10.Благородния Пратеник беседва и разговаря със семейството си:

От практиката на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ беше да беседва и разговаря със своето семейството, защото чрез това се постига пречистване на душите от това, с което са обременени, от всекидневните взаимоотношения, а също така увеличава сплотеността, привързаността и засилва обичта. Казва Сафийе бинт Хуйейе- жена на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/, че отишла да посети Пратеника на Аллах /саллеллаху алейхи уе селлем/ по време на Иатикяф (Престой в джамията, през последните десет дена от месец Рамадан), и разговаряла с него в продължение на един час, след това се прибрала, а Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ станал заедно с нея, за да я изпрати до дома ѝ. Когато достигнали до вратата на джамията при къщата на Умму Селеме, минали двама човека от енсарите (жителите на Медина) и поздравили със селям Пратеника на Аллах /саллеллаху алейхи уе селлем/, а той им казал: „За ваша информация, това е Сафийе бинт Хуйейе“. Казах: „Пречист е Аллах, о, Пратенико на Аллах.“ И това нещо им натежа, тогава Пейгамбера /саллеллаху

aleyhi ye sellem/ каза: „Наистина шейтана достига в човека до там, до където достига кръвта му и се страхува да не посее съмнение във вашите сърца.“
(Бухари)

11.Благородния Пратеник и любвеобилността му към неговото семейство:

Исляма се грижи за онази част от нещата, които са вродени в човека и едно от тези неща е любовта между мъжа и жената. Гледа се на желанието и подбудата като на неща, които са неизбежни и трябва да се задоволят, а не да се разбиват. Това нещо не трябва да се постига чрез мимолетни наслади или животински инстинкти, затова е заложено да се осъществява чрез женитбата (Никях), която възпитава на чистота и целомъдрие. Надбавя душевно спокойствие, съхранява любовта и гарантира правата на всяка една от двете страни. Казва Аллах Теаля:

„И от Неговите знамения е, че сътвори за вас съпруги от самите вас, за да намерите спокойствие при тях, и стори помежду ви любов и милост. В това има знамения за хора мислещи.“ (Ер-Руум:21)

Затова Исляма повелява на своите последователи да избързват с женитбата, ако имат такава възможност и способност.Казва Пратеника /саллеллаху алейхи ye sellem/:

„Уважаеми младежи, който от вас може да се ожени, нека го направи, защото това е най-превъзходното за очите и най- доброто укрепление за целомъдрието. А, който няма тази възможност нека да голее, защото говеенето за него е щит.“ (Муслим)

Също така Исляма порицава монашеството и ергенския живот. Предава се от Енес ибн Малик /радийеллаху анху/, че е казал:

„Дойдоха трима човека до къщите на жените на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/, за да питат за ибадета на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/. След като бяха известени за ибадета му им се стори, че това е малко и казаха: „Къде сме ние спрямо Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/, на него са опростени изминалите и настоящите грехове.“ Каза един от тях: „Що се отнася до мен, аз ще отслужвам намаз постоянно.“ Втория рече: „Аз ще говея през цялата година и няма да разговявам.“ Каза третия: „Аз ще страня от жените и никога няма да се женя.“ Тогава Пратеника на Аллах /саллеллаху алейхи уе селлем/ отиде при тях и им каза: „Вие ли сте тези, които казват това и това...? Кълна се в Аллах, наистина аз съм най- богобоязливия измежду вас, но има дни, в които говея и се храня, кланям намаз и спя, също така се женя. Затова онзи, който изостави сунната ми не е от мен.“ (Бухари)

Исляма почита и въздига любовта между съпруга и съпругата, като я стори ибадет, за който се въздава награда за вярващия, така както се въздава за другите добри дела. Казва Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/:

„... и в обладаването на вашите жени има садака“, казаха: „О, Пратенико на Аллах! Нима ако някой от нас отиде при жена си, за да задоволи страстта си има награда?! „ Отговори: „Ако я задоволи по непозволен начин, за него не ще ли има грях? По същия начин, когато я задоволи чрез позволеното за него има награда.“ (Муслим)

Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ подтикна към това нещо, поради огромната му важност в живота на мюсюлманина. За да бъде спокоен душевно, физически и да може да извършва ибадета си без да е обременен с излишно напрежение.

Нека разгледаме избрани откъси от живота на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ с неговото семейство, по отношение на емоционалността.

1.Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ никога не мамеше семейството си:

Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ беше пример за подражание по отношение на целомъдрието и преданоста, което трябва да притежава всеки мюсюлманин, особено когато шейтана нашепва на душата му да извърши прелюбодеяние. Предава се от Джабир ибн Абдуллах, че Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ е казал: „Когато някой от вас види жена и се възхити от нея, нека отиде при съпругата си, защото тя притежава онова, което има и другата.“ (Тирмизи)

2. Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ и силното му влечение към неговото семейство:

Наистина бързото връщане на един човек от едно пътуване, е доказателство за обичта му и силната му привързаност към неговото семейство. В това нещо има всеизвестни ползи, като успокоение на душата и страстите. Именно поради това наставлението на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ в това отношение беше ясно:

„Пътуването е част от наказанието. Възпрепятства за вас съня, храната и пиенето, и когато някой от вас

приключи с нуждата, поради която пътува, нека да побърза да се върне при семейството си.“ (Бухари)

3. Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ и възобновяването на обичта и любовта към семейството му:

Подаръкът има специално място и е много ценен, когато е от човека, когото обичаш. Именно заради това наставленията на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ в тази насока бяха ясни, казвайки:

„Разменяйте си подаръци, за да се заобичате.“ (Бухари)
И казва още: „Ей мюсюлманки, никоя от вас да не пренебрегва своята съседка, та дори да е с кокал на който е останало малко месо.“ (Бухари, Муслим)

За да се възобнови обичта и да се премахнат смуцаващите неща, които се трупат в душата, влияейки лошо на съжителството ни със семейството, Пратеника на Аллах /саллеллаху алейхи уе селлем/ ни повели да носим подаръци за любимите хора:

„Когато някой от вас се върне от пътуване, нека се върне при семейството си с подарък.“ (Ибн Хиббан)

4. Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ и задоволяването му с неговото семейството:

Опазването на сетивата и задоволяването им със семейството е признака на уравновесената личност, а шейтана се стреми да наруши баланса на тази личност и да я вкара в порочността и безнравие. Вече е предопределен дела на сина на Адем от прелюбодеянието и той без съмнение ще го достигне: Очите вършат прелюбодеяние и тяхното прелюбодеянието

е погледа. Ушите вършат прелюбодееие и прелюбодееието им е слуха. Езика върши прелюбодееие, и прелюбодееието му е говоренето в тази насока. Ръката върши прелюбодееие и прелюбодееието и е докосването. Краката вършат прелюбодееие, и прелюбодееието им е отиването. А сърцето жееае това и се наееява, но половия орган е този, който или се поддава или го отхвееря, както ни е известил за това Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/. Той беше прекрасен образец в това отношение. Казва Айша /радийеллаху анха/:

„Когато вярващите жени се преселваха към Пратеника на Аллах /саллеллаху алейхи уе селлем/, бяха изпитвани за вярата си с думите на Аллах Аззе уе Джелле: „О, Пророче, ако дойдат при теб вярващите жени да ти се закълнат, че не ще съдружават нищо с Аллах и не ще крадат, и не ще прелюбодеействат...” до края на знамението. Каза Айша /радийеллаху анха/: „Който е признал това, той вече е признал шерията, и Пратеника на Аллах /саллеллаху алейхи уе селлем/ им казваше след това признание: „Разотивайте се, вие вече се заклетте.“ И кълна се в Аллах, ръката на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ не е докосвала ръката на жена никога. Той вземаше клетвата от тях чрез думи.“
Казва Айша /радийеллаху анха/: „Пратеника на Аллах /саллеллаху алейхи уе селлем/ не вземаше клетва от жените освен по начин, по който му е повелил Аллах, и никога дланта на Пратеника на Аллах /саллеллаху алейхи уе селлем/ не е докосвала дланта на жена. Той им казваше когато вземаше клетвата от тях: „Вече взех клетвата ви чрез думи.“ (Муслим)

5. Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ проявява обичта към семейството си:

Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ не намираше за недостатък да показва обичта си към неговото семействено нещо повече! Това се считаше за благороден нрав, добро съжителство и живот, още повече, че той бе изпратен в общество изпълнено с невежество, в което жената не бе зачитана за нищо. Казва Айша /радийеллаху анха/: „*Не съм ревнувала от жените на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ освен от Хадиджа, а аз не я заварих.*” (това е така, защото тя е умряла три години преди да се ожени за Айша.) Казва Айша: „Пратеника на Аллах /саллеллаху алейхи уе селлем/ когато заколеше овца казваше: „Изпратете от месото на приятелите на Хадиджа.“ Един ден аз го ядосах, като казах: „Хадиджа?!”, а той /саллеллаху алейхи уе селлем/ каза: „Наистина аз бях дарен с нейната обич.“ (Муслим)

И казва още:

„Когато се споменеше името на Хадиджа, Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ я хвалеше по най-добрия начин. Един ден започнах да ревнувам от нея и казах: „Ах, колко често я споменавах, а Аллах Аззе уе Джелле вече те дари с по- добра от нея.“ Той каза: „Аллах Аззе уе Джелле не ме е дарил с по- добра от нея! Тя повярва в мен, когато другите не вярваха, довери ми се, когато хората ме взеха за лъжец, предостави ми богатството си, когато хората ми го възбраника и Аллах Аззе уе Джелле ме дари с деца от нея , а ми възбрани поколение от другите ми жени.“ (Ахмед)

6. Благородния Пратеник и хигиената му в съпругеските отношения:

Насоките на Исляма ни показват, че Аллах Аззе уе Джелле е красив и обича красотата, щедър и обича щедростта, чист и обича чистотата. Мюсюлманинът трябва да се стреми да бъде в най-превъзходен облик винаги и най-вече пред семейството си. Казва Пратеника на Аллах /саллеллаху алейхи уе селлем/:

„Когато някой от вас бъде с жена си и след това иска да повтори, нека да вземе абдест.“ (Муслим) След това допълни: *„Това е най-чистото, най-доброто и най-хигиенното.“* (Ебу Дауд)

7. Благородния Пратеник и ласките му с неговите съпруги:

Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ препоръча да не се пристъпва към полов акт, преди да има любовна игра казвайки:

„Не осъществявай полов контакт с нея, докато не се появи при нея желание, както при теб: „И това докога?“ Отговори: *„Да, целуваши я, намигваш ѝ и я закачаш с устните си и главата си, а когато видиш, че при нея е дошло това което е при теб, тогава.“* (Ел-Мугни)

Обърна внимание на това и препоръча да запалим желание у партньора преди действието. Казва Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/:

„Когато някой от вас извършва полов контакт със съпругата си нека е справедлив към нея (това е справедливостта в обичта и добрия полов контакт), а

ако той е задоволил нуждата си преди нея, да не я прищипорва, докато и тя не задоволи нуждата си.“
(Хейсеми)

8.Благородния Пратеник и размяната му на обич със семейството.

Наистина истинската любов е тази, която се проявява към любимия човек във всяко едно положение, като не се променя заради обстоятелствата и времената. Такова беше и положението на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ спрямо неговото семейство. Казва Айша /радийеллаху анха/:

„Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ ме опипваше в положение на месечен цикъл и подаваше главата си от джамията по-време на Итикяф, а аз я измивах въпреки че бях в цикъл.“ (Бухари)

9. Благородния Пратеник и прикриването на семейните тайни.

Наистина семейния живот и скритите му неща са тайна, които Исляма строго подтиква да се пазят и да не се разпространяват и по-специално тези тайни, които карат слушателя да изживява момента на действието чрез слуха и описанието. Това е така поради това, че споделянето им унищожават срама и почтеността. Казва Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/:

„От хората с най-лошо положение при Аллах в съдния ден ще е човек, който се е отдал на съпругата си и тя на него, а след това е разпространил тайните ѝ.“
(Муслим)

10. Благородния Пратеник и ласкателството му към неговото семейство:

Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ притежаваше ласкави чувства и изострени усещания, говореше на семейството си с думи, доказващи обичта и любовта. Назоваваше всяка една от жените си по начин, който тя обичаше. Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ зовеше Айша /радийеллаху анха/ с думите „Ей, Румена“. Тя обичаше да я назовава така. Отнасяше се много ласкаво, а понякога ги назоваваше с умалителни имена, за да изяви това, което се крие в сърцето му. Също така казваше на Айша „Я, Аиш“ („Ей, Прелестна“). (Муслим)

11.Благородния Пратеник и близоста му с неговото семейство, дори когато имаше шериятско извинение:

Дори, когато неговите съпруги бяха в месечен цикъл, той сядаше с тях, хранеше се с тях и ги докосваше, за да поясни становището на Исляма в ситуации като тази. Докато напълно противоположно на това е свещената книга на християните, която олицетворява жената по време на месечен цикъл с мръсотията и заповядва на мъжа да стои далеч от нея (Погледни библията на Левитикус – Leviticos- 15:19).

Казва майката на вярващите Айша /радийеллаху анха/:

„Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ ме докосваше под вътрешната ми дреха по време на месечен цикъл, но наред с това той най-добре владееше страстите си сред вас.“ (Бейхаки)

12. Благородния Пратеник се грижи за душевните чувства на семейството си:

Нуждата на жената от мъжа и на мъжа от жената е природно вродено качество. Наред с това тя е постоянна и непрестанна и съвсем не е периодична, както е при останалите създания. Той не страни от нея, въпреки месечния и цикъл, а нещо повече- върши с нея всичко останало освен полов акт. Казва Айша/ радиеллаху анха/:

„Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ отслужваше намаз през нощта, а аз бях до него в положение на месечен цикъл, бях покрита с дреха от вълна, и част от нея беше върху неговата страна.“ (Муслим)

13. Благородния Пратеник и топлите чувства с неговото семейство:

Наистина делата на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ са наставление за хората и пояснение на различните становища в Исляма, за да могат те да практикуват религиозния си живот. Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ докосвайки жените си в положение на месечен цикъл и спейки заедно с тях, ни показва чистотата на женското тяло и местата, до които той се е докосвал в периода на менструация. Казва Айша:

„Пратеника на Аллах /саллеллаху алейхи уе селлем/ се облягаше на мен, когато бях в месечен цикъл и четеше Коран.“ (Муслим)

14.Благородния Пратеник и къпането му заедно със семейството си:

Наистина Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ винаги се стремеше да носи щастие в своето семейство. Дори в положение когато липсват страстта и желанието. Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ се къпеше заедно

с жените си, и се шегуваше с тях. Казва Айша /радийеллаху анха/:

„Когато аз и Пратеника на Аллах /саллеллаху алейхи уе селлем/ се къпехме от един съд се надпреварвахме във вземането на вода от него, като ми казваше на шега: „Остави вода и за мен.“ а аз казвах: „Остави ти на мен.“ (Несаи)

15.Благородния Пратеник целуваше семейството си:

Поддържането на чувствата живи в едно семейство е гарант за щастлив живот и сполука. Също така спомага за преодоляването на негодите и проблемите. Чрез малки жестове и нежни думи можеш да спечелиш обичта на съпругата си, да премахнеш притесненията и да успокоиш душата ѝ. Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ се грижеше за тези малки неща и не ги пренебрегваше. Казва Айша /радийеллаху анха/:

„Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ се приближи да ме целуне, а аз казах: „Говей!“ Той отговори: „И аз говей!“ след това ме целуна.“ (Ен-Несаи)

16. Благородния Пратеник и човещината му към неговото семейство:

Пратеника Мухаммед /саллеллаху алейхи уе селлем/ е човек като останалите хора, но ги превъзхожда с пророчеството като бе почетен чрез известяването на посланието. Изпратен бе, за да ги изведе от тъмнината на обожаването към хората, до светлината на обожаването на Господаря на хората и да ги извести за религията на Аллах. Това е превъзходството на Аллах, дарява с него Той, когото пожелае от Неговите раби. Това е така поради думите Му, Всевишен е Той:

Кажу: “*Аз съм само човек като вас и ми се разкрива само, че вашият Бог е единственият Бог. Който копнее за срещата със своя Господ, да върши праведни дела и в служенето си на своя Господ никого да не съдружава с Него!*” (Ел-Кехф: 110)

Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ не притежава божествени качества, не знае неведомото, не може да допринесе сам по себе си полза или вреда и не може да се разпорежда с вселената. Казва Всевишния Аллах за него:

Кажу: “*Не владее за себе си нито полза, нито вреда, освен ако Аллах не го е пожелал. И ако знаех неведомото, щях да си увелича доброто и нямаше да ме засяга злото. Аз съм само предупредител и благовестител за хора вярващи.*“ (Ел-Еараф: 188)

И наред с неговото превъзходство, слава, извисено положение и почит дарени му чрез пророчество, той е категорично против превъзнасянето му над мястото, което го постави Аллах и го почете чрез него. Казва Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/:

„Не ме превъзнасяйте така, както християните превъзнесоха сина на Мерйем (Иса), а казвайте раб на Аллах (Абдуллах) и Негов Пратеник (уе расулюх).“
(Бухари)

Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ е обикновен човек, който не притежава свръх способности и именно заради това той не е безсмъртен. Казва Всевишния Аллах за него:

„Мухаммед е само един Пратеник, преди когото преминаха пратениците. Нима, ако бе умрял или бе убит, щяхте да се отвърнете? А който се отвърне, той

не ще навреди на Аллах с нищо. Аллах ще въздаде на признателните.“ (Али Имран: 44)

Също така го сполетяват нещата, които се случват на всеки човек. Разболява се, боледува и се лекува. Казва Абдуллах ибни Мес‘ууд:

„Влезнах при Пратеника на Аллах /саллеллаху алейхи уе селлем/ като го заварих с треска и казах: „О, Пратенико на Аллах, ти имаш силна треска?“ Той отговори: „Разбира се, аз преживявам треска, която е за двама от вас.“ Казах: „Това е така, защото за теб има двойна награда ли?“ Отговори: „Разбира се, това е така. Няма мюсюлманин, който да го сполети нещастие – дори да го убодат трън или по-сериозно от това, освен Аллах да му премахне греховете чрез това, така както премахва листата от дървото.“ (Бухари)

Смисъла на думите „Това е така, защото за теб има двойна награда ли?“ се разбира от хадиса на Сеад ибн Еби Уеккас /радийеллаху анху/ в който казва: *„Казах: „О, Пратенико на Аллах, кои хора са с най-голямо изпитание?“ Отговори: „Пратениците, след това тези които ги следват най-много и тези по техния път. Човек бива изпитван за сметка на собствената си вяра. Колкото е по-силна тя, толкова по-голямо е и изпитанието, а колкото по-слаба е тя, толкова по-слабо е и изпитанието. Несгодите няма да оставят раба на Аллах докато не го пречистят напълно, оставяйки го да крачи по земята без нито един грях.*“

Също така Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ обичаше и мразеше. Казва Омар /радийеллаху анху/: *„Дойде един човек при Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ и потърси от него да му даде нещо, а той му*

отговори: „Нямам нищо, което да ти дам, но ти вземи на заем за наша сметка, докато се сдобием с нещо, за да ти дадем.“ Каза Омар ибн Хаттаб: „О, Пратенико на Аллах, ти си по-обичан за мен от майка ми и баща ми, това което Аллах ти е възложил си го дал, а когато нямаш не се обременявай.“ Каза (Омар): „ Не се харесаха на Пратеника на Аллах /саллеллаху алейхи уе селлем/ думите на Омар, и когато се ядосаше се познаваше по лицето.” Стана един човек от Енсарите² и каза: „Ти си по-обичан за мен от майка ми и баща ми, раздавай и не се страхувай че Притежателя на великия трон ще намали богатството.“ Пратеника на Аллах /саллеллаху алейхи уе селлем/ се усмихна и каза: „Това ми е повелено.“ (Табери)

Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ също така се радваше и тъжеше. Когато почина неговото дете Ибрахим, той /саллеллаху алейхи уе селлем/ заплака, а един човек изказващ съболезнованията си му каза: „Що се отнася до Ебу Бекр и до Омар, ти имаш по-голямо право за величието на Аллах от тях. Пратеника на Аллах /саллеллаху алейхи уе селлем/ каза: „Очите сълзят, сърцето тъжи, но ние не казваме нещо, което разгневява Господаря. Ако не беше истинското обещание от Аллах- определеното сборище, и отвъдното да е следващото на предходното, щяхме да направим за теб, о, Ибрахим най- превъзходното, което можехме да намерим. И наистина ние за теб тъжим.“ (Т.е., Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ е искал да каже „ Щяхме да те оплачем подобаващо”). (Ибн Мадже)

Също така плачеше и се смееше, разказва Усама ибн Зейд: „Дойде смъртта при сина на една от дъщерите на

Пратеника на Аллах /саллеллаху алейхи уе селлем/, а тя поиска от него да отиде при нея, но той и изпрати следното: „На Аллах е това, което е дал, Негово е онова, което е отнел и всяко нещо при Него е с определен срок. Бъди търпелива и очаквай наградата си от Аллах.“ Тя му отвърна с писмо като му се закълна. След това Пратеника на Аллах /саллеллаху алейхи уе селлем/ стана, станах и аз, а с него бяха Муаз ибн Джебел, Убеййе ибн Ке‘аб и Убадету ибн Ес-Саамит. Когато влезнахме дадохме момчето на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/, а душата му стенеше и го напускаше. Каза (Усама): „Стори ми се, като че ли е съд от кожа“ . Каза (Усама): „След това заплака Пратеника на Аллах /саллеллаху алейхи уе селлем/, а Убадету ибн Ес-саамит му каза: „Какво е това о, Пратенико на Аллах?“, отговори: „Милостта, която Аллах е заложил в синовете на Адем, наистина Аллах ще помилва милостивите Негови раби.“ (Ибн Мадже)

- Също така се веселеше и страдаше. Разказва Джаа‘фер ибн Еби Талиб в разказа си при завръщането от земите на Етиопия:

„Излезнахме от тях, докато стигнахме Медина, срещна ме Пратеника на Аллах /саллеллаху алейхи уе селлем/, прегърна ме и след това каза: „Не знам за кое съм пощастлив- за завладяването на Хайбер или за пристигането на Джаа‘фер.“ Това пристигане на Джаа‘фер се случи в едно и също време със завладяването на Хайбер. (Ибн Хаджер)

- Също така забравяше. Един път забрави нещо по-време на намаз и беше поправен. Разказва Абдуллах ибн Омар:

„Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ откланя един

от намазите (обедния или следобедния) с два ракята⁶. Каза му Зул-Йедейн: „Забрави ли о, Пратенико на Аллах или намаза е съкратен?“, отговори: „Нито съм забравил, нито намаза е съкратен.“ Каза му Зул-Йедейн: „Ти отслужи два ракята.“ След това Пратеника се обърна към хората и каза: „Така ли е както казва Зул-Йедейн?“ Отговориха: „Да.“ След това той отслужи два ракята, направи текбир (Аллаху Екбер) и направи поправително седже⁷.“ (Ибн Хаджер)

- Не беше безгрешен в човешките взаимоотношения и усилия, в които се допускат и грешки. Но трябва да се знае това, че той /саллеллаху алейхи уе селлем/ е безгрешен спрямо това, което известява от Аллах като откровение. Пратеника на Аллах мина покрай едни хора и ги видя да оплождат палмите, като им рече: „Какво правят тези хора?“ Отговориха: „Пренасят пращец от мъжките към женските.“ Каза: „Не мисля, че това ще помогне с нещо.“ След като достигнаха тези думи до тях, оставиха това действие и слезнаха от палмите. След като узна за това Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ каза: „Това е само предположение, но ако в това дело има полза вършете го. Аз съм човек като вас и предположението ми може да е грешно или правилно. Но що се отнася до това, което ви казвам с думите: „Казва Аллах“, то знайте, че аз не лъжа за Аллах.“ (Муслим)

- Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ във взаимоотношенията си с хората също е човек, както казва: „О, Аллах! Наистина Мухаммед е човек и се ядосва, както се ядосват хората. Аз взех Твоя обет, който ти няма да нарушиш. Затова, на който и вярващ да

навредя, нагрубя или бичувам, направи това нещо откуп за него и дело, с което да се доближи до Теб в Съдния ден.“ (Муслим)

- Също така той/саллеллаху алейхи уе селлем/ беше човек в отсъждането между хората казвайки: *„Наистина аз съм човек, а вие отнасяте спора си до мен. Може би някой от вас да е по-убедителен в доказателството си от другия, а аз да отсъдя в негова полза според това, което чувам. Затова на който отсъдя дял от правото на неговия брат нека не го взема, защото съм отрязал за него парче от огъня.“* (Бухари)

- Също така беше човек в общественния живот, женеше се за жени и желаше да има потомство. Неговото положение е като положението на пратениците преди него. Казва Всевишния Аллах:

„И изпратихме пратеници преди теб, и им отредихме съпруги и потомство. И не е било пратеник да донесе знамение, освен с позволението на Аллах. Всеки срок е записан.“ (Ер-Раад: 38)

Сега ще разгледаме част от човешките му взаимоотношения с неговото семейство:

1.Благородния Пратеник и прощаването на грешките извършени от неговото семейство:

Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ приемаше заложеното човешко качество на ревност в неговото семейство с широко разтворени гърди, и го лекуваше с мъдрост и нежност.

Казва Енес ибн Малик /радийеллаху анху/: *„Докато Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ беше при една от съпругите си, друга от майките на вярващите⁸ му изпрати чиния с храна. Тази, при която беше удари ръката на прислужника, след което чинията падна и се счупи на две. Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ взе и съеднини двете пърчета след това събра храната в тях, като казваше: „Ревнува вашата майка“, след това накара прислужника да изчака, докато донесат чиния от тези на съпругата в чиято къща беше. Даде здравата чиния на тази съпруга, на която беше счупената и остави счупената в къщата на тази, която я счупи.“* (Бухари)

2. Благородния Пратеник и изпълнението на обета към неговото семейство:

Изпълнението на обета, запазването на обичта и неотричането на красивото са качества, доказващи основата на притежателя им и неговата ценност. *Казва Айша /радийеллаху анха/: „Когато се споменеше Хадиджа, Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ я хвалеше по най-превъзходния начин. Един ден започнах да ревнувам от нея и казах: „Ах, колко често я*

споменаваш, а Аллах Аззе уе Джелле вече я замени за теб с по- добра от нея.“ Той каза: „Аллах Аззе уе Джелле не я замени за мен с по- добра от нея. Тя повярва в мен, когато хората не повярваха, довери ми се, когато хората ме взеха за лъжец, предостави ми богатството си, когато хората ми го възбраниха и Аллах Аззе уе Джелле ме дари с децата ѝ, а ми възбрани деца от останалите жени.“

3. Благородния Пратеник и нежните му взаимоотношения с неговото семейство:

Не се предава за Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ през целия му живот, нито преди пророчеството, нито след него да е вдигал ръка над жена. Това е било така в обществото, а какво остава за неговото семейство, имайки впредвид, че няма семейна къща, в която да няма проблеми. Къщите на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ са били като останалите. Не са отсъствали проблеми в тях, но въпреки това не е удрял нито една от жените си, нито е изричал дума, с която да обиди някоя от тях.

Казва Айша /радийеллаху анха/:

„Пратеника на Аллах никога не е удрял жена.“ И защо му е да удря?! Та той е изпратен като милост за световете! Казва Абдуллах ибн Убейд /радийеллаху анху/:

„Когато бяха счупени предните зъби на Пратеника на Аллах /саллеллаху алейхи уе селлем/, и когато беше наранено челото му и кръвта се сливаше по лицето му, му беше казано: „О, Пратенико на Аллах, направи дуа към Аллах против тях.“ А Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ отговори: „Наистина Аллах не ме е изпратил злословещ, проклинащ, а ме е изпратил

призоваващ и милостив. О, Аллах опрости на моя народ, защото те не знаят.“ (Бейхаки)

4. Благородния Пратеник и грижовността му за неговото семейство:

Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ се е женил за девет жени, като за това си има причини и предпоставки. От тях са милост и грижовност за онзи, който е повярвал и го е последвал, като заради това се сблъска с преследване и гонение.

Пример за това е женитбата му за Сеуда бинт Зем‘ах /радийеллаху анха/. Годините и бяха петдесет и пет, а неговите петдесет. Хората в Мекка се учудиха на тази женитба, защото тя /радийеллаху анха/ не беше красива, мъжете не я желаеха и имаше пет деца. Но тя беше човек, който Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ приюти отнасяйки се с разбиране към нейното положение, грижейки се за нея и оказвайки ѝ чест. Помогна ѝ да се съвземе след преживяното при завръщането ѝ от Етиопия, а именно това бе смъртта на съпруга ѝ. След известно време Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ пожела да я разведе от милост към нея, за да не я натоварва с непосилните за нея съпругески дела и задължения. Когато тя узна му каза:

„Не ме развеждай, задръж ме и направи моя ден да е за Айша.“ След като той направи това, беше ниспослан следния аят:

***„И ако жена се страхува от своя съпруг, от неприязън или отдръпване, не е прегрешение за тях помежду им да се помирят. Най-добро е помирението.*“** (Ен-Ниса: 128).
Беше готова на това, само от копнеж да остане съпруга на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/. (Тирмизи)

5. Благородния Пратеник и милостта му към неговото семейство:

„Пратеника на Аллах /саллеллаху алейхи уе селлем/ влезна в джамията, видя едно опънато въже между две колони и каза: „Какво е това въже?“ Отговориха: „Това е на Зейнеб, когато отсужва намаз (молитва) и се изтощи се хваща за него.“ Каза Пратеника /саллеллаху алейхиуе селлем/: „Премахнете го, когато някой от вас ослужва намаза нека стои прав докато е бодър, а когато се изтощи нека да седне.“ (Несаи)

Това е божествената религия, а Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ не искаше от неговото семейство да се претоварват от ибадета⁹ с това, което не им е по силите, за да не попречи върху останалите неща от живота им. Как да не желае това, като именно той казва на сподвижника, който се беше заел само с ибадет и беше изоставил позволените сладости на този земен свят: *„Ти имаш задължение към твоите очи, имаш задължение към твоето тяло, имаш задължение към своята жена, имаш задължение към своя гост и имаш задължение към своя приятел.“*

6. Благородния Пратеник и удовлетворяването на неговото семейство:

Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ беше най-нежния човек към хората и най- вече към семейството си. Той чуваше неща от неговото семейство, които го дразнеха, но не им обръщаше внимание и посрещаше всички тези неща с усмивка, обич, прошка и нежност. Замисли се върху нежността на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ към неговите съпруги! Когато Айша повиши глас по- време на разговор между нея и Пратеника,

Ебу Бекр /радийеллаху анху/ я чу, влезна при нея и понечи да я удари, като каза: „Чувам, че повишаваш глас на Пратеника на Аллах /саллеллаху алейхи уе селлем/?!“ , а Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ го възпря. След тази случка Ебу Бекр излезна ядосан, а Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ каза: *„Видя ли как те спасих от човека?“ Отминаха няколко дни след което Ебу Бекр потърси разрешение да влезне при Пратеника на Аллах /саллеллаху алейхи уе селлем/ и ги намери с Айша помирени, след това каза: „Въведете ме във вашето помирение така, както ме въведохте във вашата война.“ А Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ каза: „Вече го направихме... Вече го направихме...“* (Ебу Дауд)

7. Благородния Пратеник и улеснението към неговото семейство:

В основата на взаимоотношенията на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ с хората беше улеснението, милостта и нежността. Предава се от Ебу Хурейра /радийеллаху анху/:

„Един бедуин влезна в джамията... След това уринира в един от ъглите на джамията. Хората се устремиха към него, но Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ ги възпря и каза: „Наистина вие сте изпратени да улеснявате, а не да затруднявате. Сипете върху мястото един съд с вода.“ (Ебу Дауд)

Разказва майката на вярващите Айша /радийеллаху анха/ за любезността, нежността и улеснението на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ към семейството си: *„Беше ни подарена храна на мен и на Хафса, но ние говеехме. Каза едната на другата: „Искаш ли да*

разговееш.“ Отговори: „Да.“ Разговяхме и след това влезна Пратеника на Аллах /саллеллаху алейхи уе селлем/. Тя му каза: „О, Пратенико на Аллах, беше ни подарено месо, от което желяехме да ядем и разговяхме“, а той каза: „Няма проблем за вас, отговорете го в друг ден.“ (Муслим)

8. Благородния Пратеник и нежността му във взаимоотношенията с неговото семейство:

Наистина давайки залък в устата на твоята съпруга не печелиш само нейното сърце и внимание, но също така и задоволството на Аллах. Именно чрез тази връзка между земното и религиозното се поддържат чувствата, запазва се хармонията и семейството бива обгърнато със спокойствие и мир. Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ казва на Сеад ибн Еби Уекказ: „*Не харчиш от твоето богатство целейки задоволството на Аллах, освен да бъдеш възнаграден дори и за залъка, който поставяш в устата на своята съпруга.*“ (Бухари)

9. Благородния Пратеник не се отегчаваше от семейството си:

Грижата за чувствата е признак за чиста душа и бистра същност. Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ се грижеше за чувствата на семейството си и не ги порицаваше за неща, които се случваха не по тяхно желание. Разказва Аммар ибн Ясир /радийеллаху анху/:

„Пратеника на Аллах /саллеллаху алейхи уе селлем/ спря за почивка през последната част от нощта заедно с войската. С него беше и съпругата му Айша. Тя загуби скъсаната си огърлица от перли при града Зифар (в Йемен). Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/

задържа хората, за да търсят огърлицата чак докато изгря зората, а хората нямаха вода. Ебу Бекр се ядоса на Айша и каза: „Задържа хората, а те нямат вода!“ В този момент Аллах Аззе уе Джелле низпосла улеснението- тейеммум с пръст. Каза Аммар: „Мюсюлманите станаха заедно с Пратеника на Аллах /саллеллаху алейхи уе селлем/ удариха с ръцете си по земята, след това ги вдигнаха като не премахнаха нищо от пръста по тях и обтриха лицата си и ръцете си до рамената, а от долната част на ръцете до подмишниците.“ (Несаи, достоверен)

10. Благородния Пратеник и разкрасяването, парфюмирането и чистотата за семейството си:

Добрият външен вид и приятната миризма са неща, които се харесват на душите, успокояват сърцата и чрез тях се радват очите.

Казва Айша /радийеллаху анха/: „Аз виждах сияещи следи от парфюм по главата на Пратеника на Аллах /саллеллаху алейхи уе селлем/, а той беше в Ихрам.“ В друго предание: „Сияещи следи от парфюм по косата му /саллеллаху алейхи уе селлем/.“ (Несаи)

„Когато беше попитана Айша /радийеллаху анха/: „Какво е първото нещо, което вършеше Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ след като влезнеше при теб?“, тя отговори: „Когато влезнеше при мен първото нещо, с което започваше беше мисвака (корен от дърво с който се почистват зъбите).“ (Достоверен)

Такава беше природата на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/, спретнат във всички положения, дори в положение на сън. Той не заспиваше без да е с Абдест и да

е чист. Казва прислужника му Енес ибни Малик– този, който имаше честта да му служи в продължение на десет години:

„Никога не съм усетил парфюм, миск или нещо по-добро от аромата на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/, и не съм докосвал никога нещо по-нежно-брокатен плат или коприна по-нежни от дланта на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем.“ (Муслим)

11. Благородния Пратеник и изразяването на обичта му към неговото семейство:

Скромността не идва с друго освен с добро, както ни известява Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/, освен тази, която става причина да се погуби правото на мюсюлманина от земния или от отвъдния живот. Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ показваше обичта си към неговото семейство възпитавайки на това неговите последователи, за да показват и те обичта си към техните семейства, и за да бъде това причина за постоянна обич и продължителен семеен живот. Казва Амр ибн Ас:

„Отидох при Пратеника на Аллах /саллеллаху алейхи уе селлем/ и казах: „Кой човек е най- обичан за теб?“ Отговори: „Айша.“ Казах: „А от мъжете?“ Отговори: „Нейния баща.“ Казах: „След това кой?“ Отговори: „Омар.“ След това спомена други хора и замълча, страхувайки се да не ме стори от последните, които изброява. (Бухари и Муслим)

12. Благородния Пратеник и страха му за неговото семейство:

Страха е човешко качество, което е обикновено и природно заложено, но само когато не преминава границите на

естественния страх. Когато премине се превръща в болест. Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ се сраховаше за своето семейство и полагаше усилия да не ги сполетяват нежелани неща. Казва Енес р.а., че той и Ебу Талха срещнаха Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ като с него беше Сафи'йе, на една камила зад него. Докато вървяха камилата се спъна, след което Пратеника и съпругата му паднаха. Ебу Талха каза: „Спри!“ и скочи от камилата си. Отиде при Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ и каза: „О, Пратенико на Аллах, Аллах да ме направи откуп за теб, стана ли ти нещо?“ Каза: „Не, но се погрижи за жената.“ Тогава Ебу Талха сложи дрехата на лицето си и се отправи към нея, след което хвърли дрехата върху нея и тя стана. Подготви за тях животното, и те се качиха.“ (Бухари)

13. Благородния Пратеник и загрижеността му за успеха на неговото семейство:

Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ обичаше доброто за семейството си и се стараяше да им надбави от него, особено от това, което ги води към задоволството на Господаря на световите, приближава ги към Дженнета и ги отдалечава от огъня. Именно това е успеха, който подчертава Всевишния Аллах с думите:

„Всяка душа ще вкуси смъртта и вашите награди напълно ще ви се изплатят в Деня на възкресението. Който бъде отдалечен от Огъня и бъде въведен в Рая, той ще сполучи. А земният живот е само измамна наслада.“ (Али Имран: 185)

Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ подтикваше и приканваше семейството си към добро. Казва ум Селеме -

съпругата на Пратеника: Една вечер Пратеника на Аллах /саллеллаху алейхи уе селлем/ се събуди изплашен и каза:

„Пречист е Аллах!!! Колко много е спуснал Аллах от Неговата милост и колко много е спуснал от наказанието си!!! Кой ще отиде да събуди моите съпруги, за да изпълнят намаз, може би да са облагодетелствани на земята и да са необлагодетелствани на съдния ден (това е така, за да не си помислят поради това, че са жени на Пратеника, че са предпазени от наказанието). (Бухари)

14. Благородния Пратеник не нахълтваше при семейството си:

Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ мразеше измяната и ревността, които преминаваха нормалните граници и обичаше да вижда семейството си в най-красивото положение и най- добрия вид. Именно затова се стремеше да укрепи чувствата на обич с неговото семейство. Затова той ги известяваше от рано с пристигането си след дълго пътуване, за да имат достатъчно време да се разкрасят и подготвят за неговото посрещане. За да ги види в най- добрия облик и положение, и това да засили обичта между тях.

Казва Джабир ибн Абдуллах: „Бяхме с Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ по време на едно пътуване, и когато се връщаме преди да влезнем в нашия град каза: „Забавете се, докато настъпи нощта, за да се среше тази, която е рошава и да се почисти тази, на която е отсъствал съпруга и.“ (Ебу Дауд)

15.Благородния Пратеник и провокирането на дорбото у неговото семейство:

Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ бе създаден благороден и щедър. Той поставяше семейството пред себе си, даваше им неща, които е придобил или са му били подарени. И как да извърши това, след като казва: *„Когато Аллах даде на някой от вас добро, нека започне със себе си и със семейството си.“* (Таберани, достоверен) Неговите думи не бяха само изрази, той ги прилагаше в живота си!

Казва Енес /радийеллаху анху/:

„Умму Суслейм (майката на Енес /радийеллаху анхума/ изпрати по него съд с храна и фурми към Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/, а той /саллеллаху алейхи уе селлем/ я раздели и изпрати към съпругите си, имайки предвид, че той желаше да яде от тази храна. И това нещо го вършеше не веднъж. (Достоверен)

16. Благородния Пратеник и смиреността му към неговото семейство:

Който е смирен пред Аллах Той го издига. Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ винаги беше смирен пред хората и най-вече пред семейството си.

Казва Енес ибни Малик: *„Пристигнахме с Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ от Хайбер в Медина и с него беше съпругата му Сафийе /радийеллаху анха/. Видях Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ да задържа нейния хиджаб (дълга дреха покриваща цялото тяло на жената), след това седна до камила, изправи раменете си и Сафийе постави крака си на рамото му, за да се качи.“* (Бухари)

17. Благородния Пратеник прощаваше грешките на своето семейство:

Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ владееше чувствата на ревност от страна на неговото семейство, като не се ядосваше при появата на такава. Той не мразеше човека от който произлиза ревността, а я лекуваше по подобаващ начин и това показва житейския му опит и мъдростта му. Казва Енес ибни Малик:

„Докато Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ беше при една от съпругите си, друга от майките на вярващите⁸ му изпрати чиния с храна. Беше ударена ръката на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ и чинията падна и се счупи на две. Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ взе и съеднини двете парчета след това събра храната в тях, като каза: „Ревнува вашата майка. Яжте.“ И ядоха хората, след това накара прислужника да изчака, докато донесат чиния от съпругата в чиято къща беше. Здравата чиния беше дадена на онази, която изпрати храната, а счупената остави при тази съпруга, която я счупи.“ (Несаи)

18. Благородния Пратеник и знанието му за душевното състояние на неговото семейство:

Тънкостта на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/, чувствителността и активността му, го караха да бъде запознат с мислите на семейството си и да усеща техните чувства. Това бе причината да посреща негативните неща от тези чувства с извинение и опрощение. Казва Айша (майката на вярващите) /радийеллаху анха/, че Пратеника на Аллах /саллеллаху алейхи уе селлем/ ѝ казал:

*„Аз знам кога си доволна от мен и кога си ми ядосана.“
Казах: „От къде знаеш това?“ Отговори: „Нима когато си доволна от мен не казваш: „Не, кълна се в Господаря на Мухаммед“, а когато си ми ядосана казваш: „Не,*

кълна се в Господаря на Ибрахим“. Каза (Айша): „Отговорих: „Разбира се, кълна се в Аллах не изоставям нищо друго освен името ти.“ (Бухари)

19. Благородния Пратеник и справедливостта му към неговото семейство:

Справедливостта на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ към неговото семейство достига връхната си точка. Той /саллеллаху алейхи уе селлем/ се отнасяше справедливо към тях във всяко едно положение, както по време на пътуване така и по време на престой. Казва Айша: *„Пратеника на Аллах /саллеллаху алейхи уе селлем/ не предпочиташе една от нас пред друга, що се отнася до престоя му при нас. Много малко бяха дните, в които той не минаваше през всяка една от нас. След това оставаше при всяка една без да бъде физически с нея, и това беше така докато не стигнеш до тази от нас, на която се падаше реда. След това оставаше да преспи при нея...“ (Ебу Дауд)*

Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ не пренебреваше справедливостта, която Аллах бе вложил в него, дори когато беше болен. Казва Айша /радийеллаху анха/: *„Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ питаше по време на болестта си от която умря: „Къде съм аз утре, къде съм аз утре“, желаейки да е при Айша. Поради тази причина неговите съпруги му разрешиха да остане при тази, при която пожелае. И така той остана в къщата на Айша, докато почина там.“ (Бухари)*

Благородния Пратеник и обществената му страна с неговото семейство

1. Благородния Пратеник и снизходителността му към неговото семейство:

Когато снизходителността се намира в нещо тя го разкроява, а когато отсъства от нещо то се опорочава. Благородните наставления на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ възпитават общността на нея. Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ беше снизходителен във всички положения. Той обичаше снизходителността и подтикваше семейството си към нея. Именно заради това той не им е повелявал и възлагал неща, които са непосилни за тях. Казва Айша /радийеллаху анха/, че Пратеника на Аллах /саллеллаху алейхи уе селлем/ е казал: *„О, Айша, бъди снизходителна, защото когато Аллах пожелае добро за едно семейство, Той ги дарява със снизходителност.“* (Ахмед, достоверен)

2. Благородния Пратеник и грижата му за неговото семейство:

От великодушието на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ бе, че той не се възгордяваше от това да е в услуга на семейството си и да им помага в част от техните дела. Айша /радийеллаху анха/ беше запитана:

„Какво вършеше Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/, когато си беше в къщи? “ Отговори: „Шиеше си обувките и вършеше това, което върши един мъж в къщи.“

В друго предание тя казва: „*Шиеше си обувките и си кърпеше дрехата.*“

3. Благородния Пратеник се обслужваше сам:

Всеки един от нас си има негови нужди, а Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ сам се грижеше за своите нужди, улеснявайки и помагайки на семейството си. Казва Айша /радийеллаху анха/ след като беше питана:

„Какво правеше Пратеника на Аллах /саллеллаху алейхи уе селлем/ в къщи?“ Отговори: „Беше човек, като останалите. Проверяваше дрехата си за бълхи, доеше овцата си и сам обслужваше себе си.“ (Зехеби)

4. Благородния Пратеник и издръжката на неговото семейството:

Раздаването и щедростта са две основни качества, които Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ засява в душите на неговите последователи казвайки:

„Наистина Аллах е Прещедър и обича щедрите, Великодушен обичащ великодушието.“

Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ беше щедър към неговото семейство, а не скъперник.

Ето какво казва:

„От динар, който си дал по пътя на Аллах, динар, който си дал за освобождаване на роб, динар, който си дал за садака на беден и динар, който си дал на семейството си, най- превъзходният от всички е онзи, който си изразходвал за семейство си.“ (Муслим)

Нещо повече, Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ е направил подсигуряването на препитанието да е задължение на мъжа към неговото семейство. Когато го попитаха сподвижниците:

„О Пратенико на Аллах, какви са правата на съпругата към нас?“ Той отговори:

„Да я храниш, когато ти се храниш и да я обличаш, когато и ти се обличаш. Не удрай лицето и, не я нагрубявай и не се отдръпвай от нея освен в къщи.“ (Ебу Дауд)

5. Благородния Пратеник и спокойствието в семейството му:

Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ търсеше всяко нещо, което допринася спокойствие в семейството му и се стремеше да го постигне дори по време на пътуване, когато трудностите и умората са най- силни, въпреки че се страхуваше за тях от трудностите на пътуването. Казва Енес ибни Малик:

„Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ пътуваше и имаше младеж на име Енджешех, който пееше (това беше причина за бързото вървене на камилите). Тогава той /саллеллаху алейхи уе селлем/ каза: „ Карай ги побавно (камилите) и не чуни стъклените бутилки.“ (Бухари)

Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ каза това поради причината, че неговите жени бяха на гърба на камилите, а камилите при пеенето на висок глас се забързваха, поради това Пратеника на Аллах /саллеллаху алейхи уе селлем/ се страхуваше за съпругите си да не паднат.

6. Благородния Пратеник и съдържаността му, когато неговото семейство го отблъскваше:

Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ посрещаше отблъскванията от неговото семейство с широко разтворени гърди, строгостта им с усмивка и отбягването им с обич. Така той извиняваше и опрощаваше лошите качества, които намираше в тях, които разбира се не са в противоречие с Исляма. И не му надбавяше подминаването на тези неща друго, освен нежност.

Казва Омар ибн Хаттаб /радийеллаху анху/:

„Ние бяхме от уважаемите Курейши и надделявахме над жените (т.е. ние бяхме главата на семейството), а когато отидохме при Енсарите (Мединците) намерихме, че жените надделяват над мъжете. Така нашите жени започнаха да копират обноските от техните жени, а аз се ядосах и се навиках на моята жена, но тя започна да ми отговаря. Тогава аз и забраних да ми отговаря, след което тя каза: „Защо ми възбраняваш да ти отговарям? Кълна се в Аллах, че съпругите на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ му отговарят. И една от тях спори с него през деня, та чак до нощта.“ Изненада ме това, което чух и ѝ рекох: „Вече се е погубила тази, която е направила това от тях!“ След това се облякох, отидох и влезнах при Хафса. Казах ѝ: „Нима някоя от вас спори с Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ чак до нощта?“ Отговори: „Да.“ Аз казах: „Тя вече се е погубила и е загубила! Нима си спокойна Аллах да ти се ядоса, заради яда на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ и това да е причина да бъдеш погубена?! Не търси много от Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/, не го навиквай,

не оспорвай и не го отбягвай! От мен може да търсиш това, което пожелаеш.“ (Бухари)

7. Благородния Пратеник и осъществяването на неговото семейство:

Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ възможно най-бързо осъществяваше желанията на семейството си и донасяше щастие в него. Веднъж Айша /радийеллаху анха/ му рече:

„Всяка една твоя съпруга има прозвище (Ебу или Умму-т.е. баща или майка на еди кой си), освен мен.“ Тогава Пратеника на Аллах /саллеллаху алейхи уе селлем/ ѝ отговори:

„Назовавай се с твоя син Абдуллах- т.е. ибну-з-Зубейр, ти си Умму Абдиллях. И така тя беше назовавана с прякора Ум Абдиллях докато умря, макар че никога да нямаше деца.“ (Достоверен)

8. Благородния Пратеник и лечението на неговото семейство:

Човека има нужда от внимание и грижи когато е здрав, а по време на болест и слабост тази нужда е още по- силна. Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ не пренебрегваше тази страна и се грижеше за семейството си по време на болест като се придържаше към това, което беше полезно за тях и ги насърчаваше.

Казва майката на вярващите- Айша /радийеллаху анха/:
„Когато се разболееше някой от семейството на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/, той му четеше сурите „Ихляс“, „Фелек“ и „Нас“. Когато той се разболя от болестта от която умря, аз му ги четях и

го обтривах с неговата ръка, защото в нея имаше много по-голяма благодат от моята.“ (Муслим)

9. Благородния Пратеник и посещението на неговото семейството:

Наред със заетостта и голямата отговорност към своята общност, Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ отделяше част от времето и за семейството си. Не пренебрегваше тази страна и не се отнасяше небрежно към тях.

Казва Омар ибн Хаттаб:

„Когато Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ приключеше със сутрешната молитва сядаше на мястото, на което е отслужил намаза, хората сядаха около него и това бе така докато изгрее слънцето. След това посещаваше жените си една по една, поздравяваше ги със селям и правеше дуа за тях. А когато дойде деня за престой при една от тях той оставаше при нея.“ (Хейсеми)

10. Благородния Пратеник и съветването му с неговото семейството:

Пътят и метода на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ бяха в това да се търсят съвети, както за дребните, така и за големите неща. Също така и той се съветваше със семейството си за семейните въпроси. Той /саллеллаху алейхи уе селлем/ се съветваше с тях, възползваше се от техните възгледи и мнения и ги споделяше, дори когато касаеха неща свързани с цялата общност. След това избираше това, което виждаше като най-подходящо и най-правилно. Предава се от Ируе ибн Зубейр, че Мируан ибн

Хакем и Мисуер ибн Мехраме са му разказали, и се споменава хадиса за Худейбийе:

„Казаха те двамата: „След като приключи /саллеллаху алейхи уе селлем/ с писането на примирието между него и Курейш (това, в което съдружаващите поставиха условия в ущърб на Пратеника на Аллах), той /саллеллаху алейхи уе селлем/ каза:

„Ей, хора, станете, заколете животните и излезте от ихрам.“ Кълна се в Аллах, че нито един човек не стана, поради лошото, което влезна в сърцата на хората. После Пратеника на Аллах /саллеллаху алейхи уе селлем/ пак каза: „Ей, хора, станете, заколете животните и излезте от ихрам.“ Кълна се в Аллах, че нито един човек не стана.“ След това каза това за трети път и отново не стана нито един от хората. Стана Пратеника на Аллах /саллеллаху алейхи уе селлем/ влезна при Умму Селеме и каза: „ Ей, Умму Селеме! Не виждаш ли хората?! Повелявам им нещо, а те не го вършат!” Тя отговори: „Не ги упреквай. Наистина хората понесоха огромен товар, когато те видяха да поемаш отговорност за това, което е в примирието. Затова, о, Пратенико на Аллах, излез при тях и не говори с никой, докато не отидеш при твоя курбан, не го заколиш и не излезеш от ихрам. Когато хората те видят, че вършиш това те ще извършат същото като теб.“ Излезе Пратеника на Аллах /саллеллаху алейхи уе селлем/ , като не говори с никой, докато не стигна до курбана си, след това го закла и обръсна главата си. Когато хората видяха Пратеника на Аллах /саллеллаху алейхи уе селлем/ да върши това станаха и този, който имаше курбан го закла. След това една част от тях се обръснаха, а друга се

*подстригаха. Тогава Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ каза: „О, Аллах, опрости на обръсналите се.“
 Беше казано: „О, Пратенико на Аллах, а на подстригалите се?“ Споменава се три пъти и на третия път каза: „... и на подстригалите се.“*

11. Благородния Пратеник и търсенето на разрешение от семейство му:

Великия Аллах казва истината, когато го описва с думите: „**Ти наистина имаш велик нрав.**“ От великия нрав на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ е това, че той не е изоставял справедливостта между жените си, дори по време на болест. Единственото положение, в което я оставяше бе, когато го извиняваха и отстъпваха тяхното право. Казва Айша /радийеллаху анха/, че Пратеника на Аллах /саллеллаху алейхи уе селлем/ по време на болестта си повика жените си да се съберат и те се събраха. Тогава той каза:

„Аз вече не мога да идвам при всички вас, ако решите да ми позволите да остана при Айша направете го. След това те му разрешиха.“ (Ебу Дауд)

12. Благородния Пратеник и желанието му да радва семейството си:

Наистина даряването на щастие и радост у хората е нещо, което е желано от Исляма и е силно затвърдено спрямо този, който е по-близък от роднините. Казва Айша /радийеллаху анха/: „Когато видях, че Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ е с добра душа му казах: „Направи два за мен“, а той каза: „О, Аллах, опрости на Айша изминалите и предстоящите грехове, и това което е разкрила и това,

което не е разкрила.“ Толкова силно се засмя Айша, че се сви от смях. Тогава Пратеника на Аллах /саллеллаху алейхи уе селлем/ каза: „Нима те зарадва моята дуа? “ Тя отговори: „А защо да не ме радва твоята дуа? “ Той каза: „Кълна се в Аллах, това е моята дуа за моята общност във всеки един намаз . “ (Хейсеми)

13. Благородния Пратеник и възпитанието на семейството му:

Наред с нежното съжителство и добрите взаимоотношения от страна на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ с неговото семейство, той беше мъдър в отношенията и обноските си. Когато имаше грешка, която нямаше как да бъде подмината, той /саллеллаху алейхи уе селлем/ възпитаваше семейството си, като ги порицаваше, предупреждаваше, караше ги да се боят и им възбраняваше тази грешка.

Казва Айша /радийеллаху анха/: Казах на Пратеника: „*Достатъчно ти е от Сафийе това , че тя е такава и такава- т.е. че тя е ниска!* “ Той /саллеллаху алейхи уе селлем/ каза: „*Ти каза дума, която ако се смеси с водата в морето ще я замърси.*“ (Достоверен)

14. Благородния Пратеник и доброто лечение на проблемите в семейството му:

От мъдростта на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ беше, че той поставяше всяко нещо на неговото място и постъпваше във всяко едно положение според Ислямските разпоредби. Това караше неговото семейство да бъдат доволни и да знаят границите на допустимото. Казва Айша, че когато се ядосвала, той /саллеллаху алейхи уе селлем/ потривал нейния нос после ѝ казвал:

„Ей, Айша, кажи: „О, Аллах, Господарю на Мухаммед, опрости ми греховете, премахни яда от моето сърце и ме избави от заблудата на раздора.“ (Суюти)

15.Благородния Пратеник и лекуването на семейните проблеми по най- добрия начин:

Поведението на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ при разрешаването на семейните проблеми беше съгласно постановленията на Исляма, чрез които се възпираха, и от които се задоволяваха жените му. И как да не се възпират и задоволяват, когато той говореше с разум и добър тон, с който да разрешат семейния проблем. Казва Енес ибни Малик /радийеллаху анху/:

„Достигна до Сафийе, че Хафса е казала (за нея): „Дъщеря на евреин.“ И заплака. Влезна при нея Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/, завари я да плаче и каза: „Какво те разплака?“ Отговори: „Хафса казва за мен, че съм дъщеря на Евреин.“ Каза Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/: „Наистина ти си дъщеря на пратеник, твоят чичо е пратеник и ти си жена на пратеник, а тя защо се възгордява над теб?!“ След това каза: „Бой се от Аллах, о, Хафса.“ (Тирмизи, достоверен)

16. Благородния Пратеник и извиняването на семейните грешки:

Грешките са неизбежни, особено към този, с когото си всеки ден, а приемането на извиненията е признак за добро сърце и чиста същност. А кой ли има по-чиста същност от теб, о, Пратенико на Аллах?!

Веднъж Пратеника чакаше Айша, а тя се забави. Той /саллеллаху алейхи уе селлем/каза:

„Какво те забави?“ Отговори: „О, Пратенико на Аллах, чух четене на Коран от един човек. Не съм чувала по красив глас от неговия!“ Стана Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ отиде и се вслуша в него за дълго време след това се върна и каза: „Това е Салим, роб на Ебу Хузейфе. Слава на Аллах, който е определил да има в моята общност като него.“ (Хейсеми)

17. Благородния Пратеник и донасянето на щастието в неговото семейство:

Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ обичаше да говори на неговото семейство неща, които носят радост и щастие за тях и бяха причина да се установи спокойствието и мира в техните сърца. Разказва Айша /радийеллаху анха/, че Пратеника на Аллах /саллеллаху алейхи уе селлем/ ѝ казал:

„Нима не желаеш да си моя съпруга и на този свят и в отвъдния?“ Казах: „Разбира се, че желая.“ Той каза: „Ти си моята съпруга и на този и в отвъдния свят.“ (Достоверен)

18. Благородния Пратеник и нежността към неговото семейство:

Взаимоотношенията на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ с тези около него бяха по най- нежния и милостив начин с велик и съвършен нрав, както го описва неговия Господар казвайки: *„Наистина ти имаш велик нрав.“* Най- големият дял от този нрав беше за неговото семейство. Казва Айша /радийеллаху анха/: *„Когато останеше с жените си насаме, беше най-нежния човек, най- щедрия, много засмян и усмихнат.“* (Суйюти)

19. Благородния Пратеник и снисходителността му към неговото семейство:

Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ беше лесен човек, снисходителен във всяко нещо, разбираше грешката дори тя да бе извършена съзнателно. Нещо повече, той намираще извинение за нея независимо дали тя е от неговите сподвижници или врагове. Именно затова, когато завладя Мекка в която бяха тези, които го изгониха от нея ,измъчваха и убиваха неговите сподвижници, той /саллеллаху алейхи уе селлем/ имаше възможност да направи каквото си поиска с тях, но каза: *„Какво мислите, че ще направя с вас?“* *Отговориха: „Син на благороден човек и внук на благороден човек.“* Той /саллеллаху алейхи уе селлем/ каза: *„Отивайте си, вие сте свободни.“* (Бейхаки)

Имаше прекрасна възможност за възмездие и да си оправи сметките с тях, но благородния му нрав и знатния му произход отхвърлиха това нещо. Също така отделяше огромен дял за неговото семейство от тази снисходителност.

Той /саллеллаху алейхи уе селлем/ влизаше при семейството си след ежедневните трудности и казваше: *„Имате ли обяд?“* *Отговаряха: „Не.“, а той казваше: „Аз говоря.“* (Несаи)

Нито се караше, нито беше груб. Нещо повече! Наред с глада му, той подхождаше с улеснение и извинение към неговото семейство.

Заключение

Връзката в Исляма между мъжа и жената е изградена върху любов, уважение, милост и ценене на партньора. Любовта към жената като съпруга, милостта към нея като дъщеря, оценяването и уважението ѝ като майка. Нещо повече! Всеки път когато отминават нейните години, се увеличава уважението към нея и оценяването ѝ. В Исляма няма проблеми между мъжа и жената, защото всеки един от тях е създаден за другия, допълващ другия. И всеки един има качества, с които се отличава. Има качества, които отсъстват при мъжа и жената ги допълва, и качества които липсват при жената и мъжа ги допълва. Именно поради това Исляма е направил религиозни и обществени задължения за жената, които да са в съответствие с нейната същност и природа като физика, чувства и нежност. По същия начин Аллах е направил задължения и за мъжете, които са в съответствие с тяхната природа и същност. Чрез това равновесие, което Исляма налага между двамата се постига хармония, спокойствие, утеха, любов и обич. Казва Всевишния Аллах:

„Аллах ви отреди съпруги от самите вас и ви отреди от съпругите ви деца и внуци, и ви дава препитание от богатата. И нима в лъжата вярват, а щедростта на Аллах отхвърлят?“ (Ен-Нехл: 72)

Когато Исляма позволява определени неща на мъжа и ги възбранява на жената, и позволява определени неща на жената, а ги възбранява на мъжа, причината за това е разликата в същността на телесложението и емоциите, защото би било гнет да се възложи на един човек нещо, което не е по силите му независимо дали е мъж или жена. Така както колата, която работи на дизелово гориво не

може да работи с бензин поради причината, че се възпламенява по бързо и обратното, също така не може да се възложи на жената, това което може да понесе мъжа и обратното.

Това е Ислямският морал към семействата ни, извлечен от добрия пример на Мухаммед /саллеллаху алейхи уе селлем/, който ни показва нежността вложена във взаимоотношението с хората и по специално със семейството. Поясни това, че в доброто отношение към семейството има награда, а в лошото такова грях и престъпление.

Това е Ислямският морал приложен нагледно, а не само мастило на листове и картички, както биват писани например разкази за любовта и фантазията като този, който ги пише е най-отдалечен от прилагането на това, което е написал.

Кажете ми в името на твоя Господар, читателю, имал ли си ситуация, в която да си изпитал това прогресиране на взаимоотношенията, което го имаше при Пратеника на Аллах /саллеллаху алейхи уе селлем/ с неговото семейство?

Наистина следването на неговия добър пример е начина да се премахнат съпружеските проблеми, които са възникнали поради липсата на знание относно правата на всеки един от съпрузите. Права, които са пояснени в Исляма, а неотдаването на тези права е грях, за който извършителя се наказва. Отдаването на тези права е следване на повелята на Аллах, което е причина за милост и опрощение. Това, което се случва в днешно време като семейни проблеми, дори и при мюсюлманите е резултат от изоставянето на примера на благородния Пратеник, покорството към него и следването на повелите му. Ето това е нашият Ислямски морал, морал в пълния смисъл на думата и висша степен на взаимоотношение с всеки един от заобикалящите ни хора.

Значение на думи:

1. Намаз- молитва съдържаща определени условия, думи и движения.
2. Ибадет- Всяко нещо, което Аллах обича и е доволен от него като думи и дела, явни и скрити.
3. Говеене- Въздържане от храна, пиене, полов контакт и всяко нещо, което разваля говеенето от изгрева на зората до залез слънце.
4. Сина на Адем- всички хора сме синове на първия човек- Адем.
5. Шериат- повелите и забраните в Исляма
6. Ракият- Част от намаза, включващ определени действия.
7. Седжде- поклон, при който се допират до земята челото, носа, дланите, коленете и върховете на пръстите на краката.
8. Майките на вярващите- жените на Мухаммед /саллеллаху алейхи уе селлем/.

ISLAM LAND ...
GROW GOODNESS
BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN 1 3 0 LANGUAGES

 ISLAM LAND

 ISLAMLAND.COM

 ISLAMLANDWEB